

ELDERS BRUIST HET OP DE CAMPUS / **AFSCHEID VAN PASTOR THEO KOSTER** / FINEST HOUR VAN EEN KUNSTHISTORICUS / **WAAR ASIELZOEKERS VAN DROMEN**

nummer 6 / jaargang 16 / 3 maart 2016

VOX

Onafhankelijk magazine van de Radboud Universiteit

Op auditie voor 1,5 miljoen

Weet jij al welke master je kiest?

11 maart
Masterdag

unileidenmasters.nl

Universiteit
Leiden

Bij ons leer je de wereld kennen

Het Hulpfonds biedt aan alle collega's van het umc en de universiteit financiële ondersteuning. Wij helpen met financieel advies, budgetbegeleiding en renteloze leningen.

Wil je meer informatie?

E-mail: info@hulpfondsradboud.nl | Telefoon: (024) 361 22 81 | www.hulpfondsradboud.nl

Radboud Universiteit

Radboudumc

BATMAN vs
SUPERMAN

VA. 03.03.16

CineMec

Beleef het GROOTS!

PREMIUM ZAAL

- Dolby Atmos
- Laserprojectie

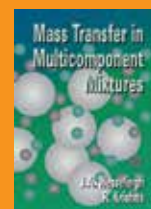
Willem van Arenbergstraat 4,
6515 AT, Nijmegen

ELKE DONDERDAGAVOND €3 KORTING

Delft
Academic
Press

Voor Technische en Exacte Studieboeken

Uw eigen studieboek
(internationaal) uitgeven?
Dat kan bij ons!
Neem vrijblijvend contact op

www.deltfacademicpress.nl

015 2782124

dap@vssd.nl

Leegwaterstraat 42
2628 CA Delft

Karaktervolle locaties

Vergader- en
Conferentiecentrum
Soeterbeek

Ruimte voor concentratie

www.ru.nl/soeterbeek

reserveringsbureau@fb.ru.nl of bel: 024 - 361 58 25

Uw locatie voor één of meerdaagse cursussen, seminars, vergaderingen, trainingen of conferenties. Ervaar de inspirerende rust.

Faculty Club
Huize Heyendaal

Dé ontmoetingsplek op de campus

www.ru.nl/facultyclub

facultyclub@fb.ru.nl of bel: 024 - 361 59 79

Lunch en diner à la carte, ook arrangementen voor recepties, diners en feesten. Uitstekend geoutilleerde vergaderruimten.

Radboud Universiteit

VOX NR. 6 03/2016 INHOUD

P. 8 / PORTRET TEN /

Drie asielzoekers die aan de slag willen.

P. 12 / STUDENT /

Op bezoek bij jaloersmakende cultuurcentra elders

P. 16 / REPORTAGE /

Jos Koldewij is de enige echte bedenker van het onderzoeksproject dat de Boschen naar Brabant bracht

P. 20 / ONDERZOEK /

Wat je moet doen voor anderhalf miljoen

P. 26 / INTERVIEW /

Homoseksuele studentenpastor gaat met pensioen

EN VERDER / P. 4 / DRONEVLUCHT / P. 6 / RANKING THE RU / P. 19 / COLUMN PH / P. 25 / IS DAT ZO? / P. 32 / COLUMN STUDENT / P. 33 / PUNT! / P. 34 / CULTUUR / P. 36 / OPINIE, GEDICHT, COLOFON / P. 38 / VOX CAMPUS / P. 40 / DOMESTIC CIRCLES

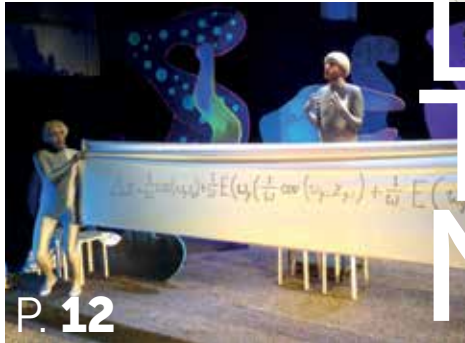

**AMERIKAANSE STUDENTEN
OVER VERKIEZINGSGEKTE
IN DE VS**

P. 30 / Student

P. 8

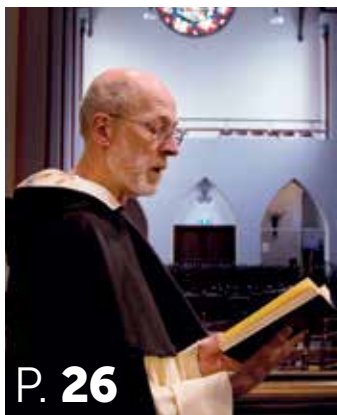
P. 12

P. 16

P. 20

P. 26

Illustratie cover: Roel Venderbosch

REDACTIO NEEL

BINDING

Wij van Vox dragen binding op de campus een warm hart toe. Valt het woord binding bij een redactievergadering, dan duurt het nooit lang voor de naam Theo Koster voorbijkomt. Of het nu gaat over eenzaamheid onder studenten of over doorgeschoten competitiedrift bij onderzoekers, Theo is nooit moe in Vox zijn zegje te doen. Nu neemt hij afscheid, en natuurlijk gunnen we deze herderlijke priester die van de studentenkerk een huiskamer maakte een podium.

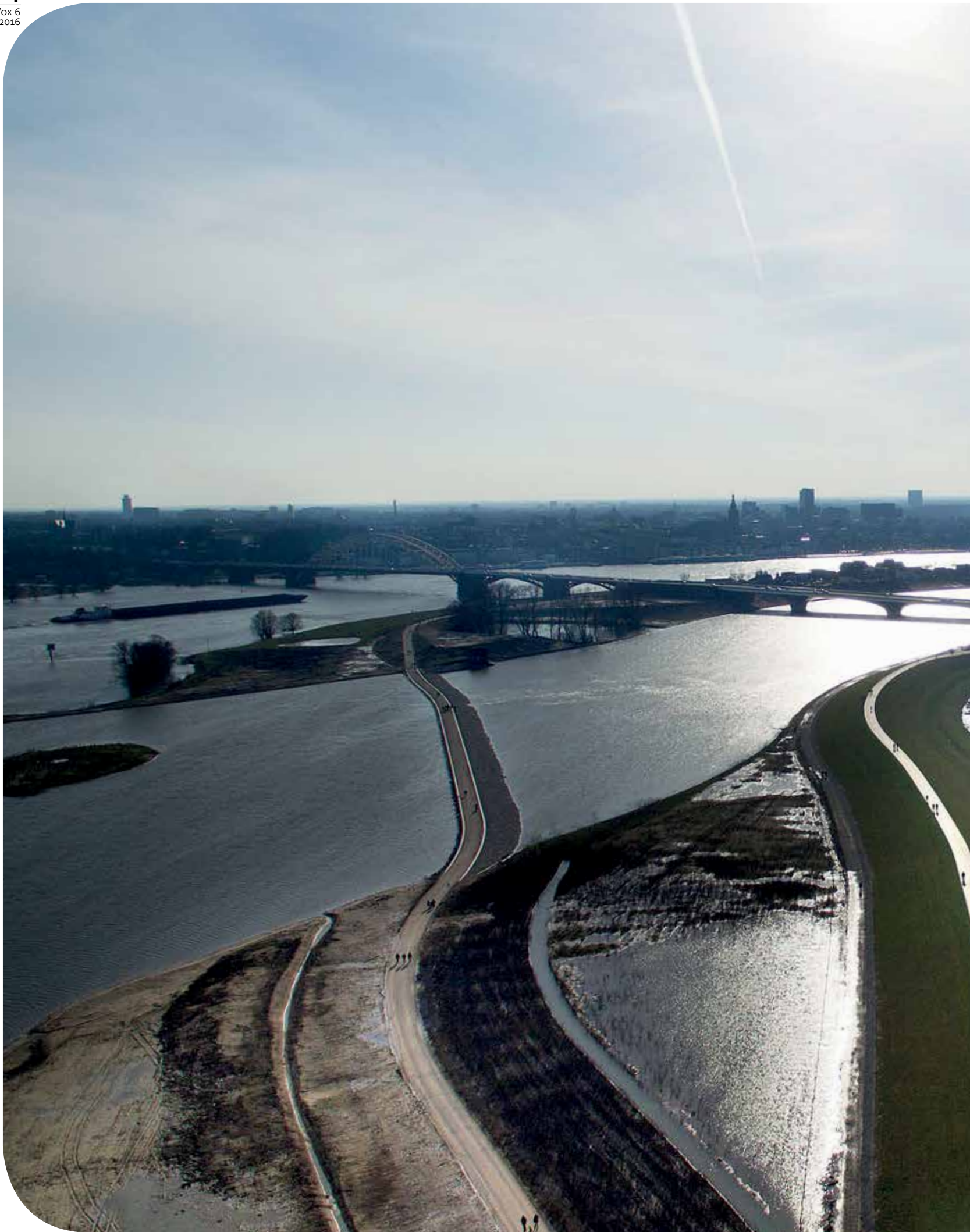
Wat is een betere campushuiskamer dan een cultureel centrum? Waar studenten en medewerkers cultuur genieten én maken? Het leek ervan te komen, maar het universiteitsbestuur koos anders: een volwaardig centrum is te duur, een zaal met buitenpodium is mooi genoeg. De culturele studentenverenigingen zijn teleurgesteld en blijven strijden voor een zo compleet mogelijk cultuurcentrum. In dit nummer een blik op Delft: deze universiteit geniet al jaren een centrum waar de cultuurminnende Nijmeegse student alleen van kan dromen. Wat voegt zo'n voorziening toe? Waarom vinden universiteiten een eigen cultuurcentrum essentieel? Wie binding een warm hart toedraagt, mag hopen dat die jarenlange droom van een echt cultuurcentrum werkelijkheid wordt. Al is het maar als ode aan de binding zoals Koster die jarenlang heeft voorgeleefd.

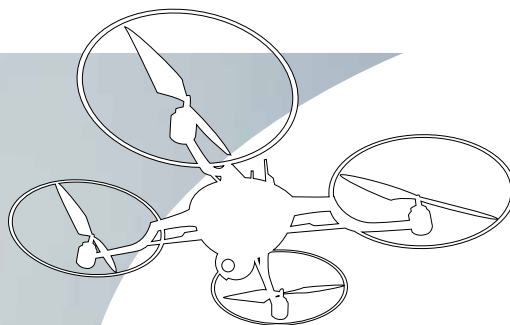
*Paul van den Broek,
waarnemend hoofdredacteur*

*Volgende maand schrijft Annemarie
Haverkamp weer op deze plek.*

www.facebook.com/voxweb.nl

@voxnieuws

DRONEVLUCHT

FOTOGRAAF GERARD VERSCHOOTEN BEKIJKT NIJMEGEN VAN BOVEN. VOX LEGT UIT WAT HIJ ZIET.

Met de aanleg van stadseiland en nevengeul krijgt de Waal meer ruimte in de 'flessenhals' bij Nijmegen. Daar maakt de rivier deze dagen met de hoge stand van het water dankbaar gebruik van. Het stadseiland Veur-Lent is officieel geopend in december en kan daarom dit voorjaar de eerste drukte verwachten, want met het eiland zijn er veel Waalstrandjes bijgekomen. Of de Radboud Universiteit een toekomstige plek krijgt op het stadseiland is nog onduidelijk: mogelijk dat roeiverenging Phocas er een watersportcentrum bouwt. Overigens is ook nu al de Radboud Universiteit te ontwaren op de foto, die vanaf de Lentse zijde genomen is. Linksboven prikt de Erasmustoren door de horizon.

RANKING THE RU DE POM-SJAAL VAN DE RADBOUD UNIVERSITEIT

Studenten en medewerkers moeten presteren en excelleren.

Hoe presteert de Radboud Universiteit zelf? Elke maand laat Vox een deskundige een oordeel vellen. **Deze maand**

bekijkt modespecialist Maritza Amatngali van damesboetiek Kameleon, de POM-sjaal van de Radboud Universiteit.

Illustratie: Roel Venderbosch

De campusshop heeft iets nieuws: een speciaal voor de Radboud ontworpen sjaal. Het design is afkomstig van het Amsterdamse label POM, wat resulteert in een prijs van 55 euro. Dat klinkt wat aan de hoge kant, maar volgens modespecialist Maritza Amatngali is het niet meer dan terecht. "Je herkent direct dat dit een sjaal van POM is, wat garant staat voor een goede kwaliteit. Hij is gemaakt van een hoge kwaliteit katoen, met een nette afwerking langs de randen. Daardoor is de sjaal stevig en kan hij op verschillende manieren gedragen worden. Ik vind het vooral gaaf dat de stof *customized* is voor de Radboud Universiteit. Zo zijn de logo's van de verschillende faculteiten mooi verwerkt in het patroon."

Over de kleurstelling is goed nagedacht volgens Amatngali. "Qua stof is het een sjaal die je vooral in de zomer draagt. De donkere kleuren zorgen er echter voor dat hij in de winter ook prima te dragen is. Daardoor kan de sjaal het hele jaar door gedragen en als relatiegeschenk gegeven worden." Amatngali is zo enthousiast dat we met 120 km/h op een vijfsterrenbeoordeling lijken af te koersen. Totdat ze de sjaal probeert terug te stoppen in de doos. "Voor vijf sterren moet wat mij betreft alles perfect zijn, dus ook de presentatie. Het slechte magneetje zorgt ervoor dat de doos niet makkelijk sluit, vandaar toch maar vier sterren."

hot spot

WE ALL VISITED THE VALKHOF MUSEUM AND THE SAINT STEVEN'S CHURCH IN NIJMEGEN. BUT WHAT ARE THE REALLY SPECIAL, FUNNY, WEIRD PLACES YOU SHOULD TAKE YOUR FRIENDS TO SEE IN NIJMEGEN?

With all the beer cafés and brewers in Nijmegen, that other drink, wine, is easily forgotten. Now, there is a new wine bar in town: Lebowski. It takes a trip to the not-so-fancy Bloemerstraat to get there, but the inside of the bar is nothing like its surroundings. A relaxed atmosphere, beautiful furniture, nice staff and a big assortment of wines. Lebowski is definitely worth a visit this spring.

WWW.INSTAGRAM.COM/VOXNIEUWS

IN HET NIEUWS

Hoog bezoek Het is Radboud Reflects gelukt om een filosoof met sterrenstatus naar Nijmegen te halen. Daniel Dennett zal op 12 maart in een volgepakte Vereniging een lezing geven over bewustzijn, cognitiefilosofie en kunstmatige intelligentie. De Amerikaan is fervent atheïst, wordt een 'Darwin-fundamentalist' genoemd en voer mee op de Beagle. De zaal is, zoals het een grote naam betaamd, volgeboekt. Wel zijn er nog kaarten voor de zaal met een liveverbinding.

Radboud-app Na een stevige lobby van studentbestuurders komt er een speciale smartphone-app voor studenten. De Radboud-app zal bijvoorbeeld informatie bevatten over tentamens, roosters en voorbereidingen voor colleges. Maar, zo laat de ontwikkelaar weten, de mogelijkheden zijn eindeloos. Even het menu checken van de Refter? Zo gepiept. Wat dacht je ervan als de wekker van je telefoon een uurtje later gezet wordt bij collegeuitval? Die functie zit niet in de eerste versie van de app, maar wie weet waar dit eindigt. Technisch is het al mogelijk, aldus de app-ontwikkelaar.

Oorlogsslachtoffers De Nijmeegse software Bonaparte gaat helpen om oorlogsslachtoffers van de oorlog in Vietnam te identificeren. Deze oorlog woedde een halve eeuw geleden en er vielen naar schatting tussen de anderhalf en vier miljoen doden, van wie 650.000 slachtoffers nooit zijn geïdentificeerd. "Dit is het grootste DNA-identificatieproject ooit. De lichamen liggen al een halve eeuw in massagraven in het warme, vochtige Vietnam. Dat is niet bevorderlijk voor het behoud van DNA-materiaal", zegt onderzoeker en ontwikkelaar Willem Burgers. Eerder wist Bonaparte relaties vast te stellen tussen slachtoffers van de Watersnoodramp uit 1953 en familieleden.

Foto: Dick van Aalst

Minister Bussemaker gaat op de foto met een bewoner van Heumensoord.

Radboud Talks Je onderzoek presenteren in niet meer dan drie minuten, in woorden die voor iedereen te begrijpen zijn en zonder hulp van PowerPoint: dat is Radboud Talks. Het idee ontstond na het succes van FameLab vorig jaar, een landelijke wedstrijd waarin bètawetenschappers hun onderzoek in drie minuten moeten presenteren. Radboud Talks heeft ook categorieën voor alfa- en gammawetenschappen. De wedstrijd richt zich op onderzoekers tot veertig jaar. Finale in Lux op 30 maart.

Studentengluurder Eindelijk zit-ie achter slot en grendel: de studentengluurder. De 39-jarige Kas van R. maakte jarenlang jonge studentes het leven zuur door hen te betasten, aan te randen, te mishandelen en te bedreigen. De rechter legde hem daarom een celstraf op van zes jaar. Volgens de forensische onderzoekskliniek Pieter Baan Centrum was de studentengluur-

der vooral uit op het vernederen van zijn slachtoffers. Het risico op recidive is groot. Maar de deskundigen konden niks zeggen over stoornissen, omdat de Nijmegenaar nauwelijks mee wilde werken aan onderzoek. Daarom kon het OM geen verplichte tbs-behandeling eisen.

Minister Jet Bussemaker, minister van onderwijs, was vorige maand een van de sprekers in de collegereeks die de rechtenfaculteit organiseert voor asielzoekers op Heumensoord. Ze gaf de Radboud Universiteit een pluim voor de inspanningen die zij levert voor de Heumensoord-bewoners. "Colleges kunnen een mooie opstap zijn naar echt onderwijs als ze een status hebben." Ze hield een pleidooi voor onderwijs voor asielzoekers die nog wachten op hun procedure. "We moeten met de universiteiten kijken hoe we asielzoekers zonder status een vorm van onderwijs kunnen aanbieden, naast bestaande trajecten voor reguliere studenten."

8,4

De Radboud Universiteit heeft het afgelopen jaar een stuk minder eerstejaarsstudenten getrokken dan het jaar ervoor. De daling is maar liefst 8,4 procent, terwijl het landelijk gemiddelde op een daling van 0,9 ligt. Het college van bestuur wijst als reden op demografische processen: er zijn simpelweg minder scholieren in de regio rond Nijmegen die een vwo-diploma halen. (Of die reden hout snijdt, lees je op pagina 25.) De landelijke daling zou te maken kunnen hebben met het wegvallen van de basisbeurs: de huidige eerstejaars zijn de eerste generatie die het zonder moet doen. Ondanks de daling groeide de studentenpopulatie van de Radboud Universiteit toch: met 1 procent. Dat komt voornamelijk door groei van de instroom in de masters.

WAARVAN AKTE

“Dit was niet echt een slimme actie van de koning en zijn vrouw. Ze hebben echt een voorbeeldfunctie en het is gewoon belangrijk om een helm te dragen op de piste.”

Klinisch neuropsycholoog **Henk Eilander** reageert in het *Algemeen Dagblad* van 24 februari op de skifoto's van de Koninklijke familie, waarop Willem-Alexander en Máxima zonder helm de piste in Lech afdalen.

BOVEN HET MAAIVELD GIJS NELEMANS

Het was me het maandje wel voor Gijs Nelemans. De astrofysicus werkte mee aan de spectaculaire ontdekking van zwaarte-krachtsgolven. Met deze wetenschappelijke primeur tekent zich – en we citeren Nelemans

zelf – “een nieuw begin af van de sterrenkunde”. Als kers op de taart kwam vorige maand ook nog het nieuws dat Nelemans een Vici-beurs krijgt. Met dat geld, anderhalf miljoen euro, gaat Nelemans proberen om met zwaarte-krachtsgolven beter te begrijpen hoe dubbelsterren evolueren. Op naar de volgende primeur.

Lees op pagina 20 meer over Nelemans' strijd om een Vici te bemachtigen.

WIJ WILLEN AAN DE SLAG

Tekst: Tim van Ham en Martine Zuidweg / Foto's: Duncan de Fey

Wachten, wachten en nog eens wachten. Aan het gros van de asielzoekers op Heumensoord is het niet besteed. Ze willen werken aan hun

toekomst. Drie deelnemers aan de collegereeks voor asielzoekers in het Grotiusgebouw vertellen waar ze van dromen.

MANAL ABDULLATIF: 'WERKEN ALS DOCENT OF VERTALER'

Manal Abdullatif (25), sinds oktober met haar ouders op Heumensoord, droomt van een toekomst als docent Engels of vertaler.

"Ik kom uit Hama, tweehonderd kilometer ten noorden van Damascus. Daar heb ik twee jaar aan de universiteit gewerkt als docent Engels. Mijn bachelor heb ik op zak, ik was bezig mijn master in Engelse linguïstiek te halen. In Syrië is het vrij normaal dat masterstudenten ook les geven. Ik heb mijn eerste jaar nog af kunnen maken, daarna was de situatie te onveilig en moesten we vluchten. Op Heumensoord vragen mensen me regelmatig of ik wil optreden als vertaler. Dat doe ik graag, ik ben blij als ik kan helpen. Maar ik geef er geen les, de meesten willen toch vooral Nederlands leren. Ik hoop hier mijn master Engelse linguïstiek af te kunnen maken. Ik ga contact opnemen met de Stichting voor Vluchteling-Studenten, het UAF. Dat heb ik nog niet gedaan omdat onze situatie zo onzeker was. Maar ik heb goed nieuws. Twee dagen geleden hebben wij onze status gekregen. Ik ben zo blij! Waar we nu naartoe gaan, weet ik nog niet. We horen binnenkort wat er verder met ons gaat gebeuren.

In mijn droom ben ik hier docent Engels. Of vertaler. Ik was steeds van plan om het docentschap hier weer op te pakken, maar ik merk nu hoe onmisbaar vertalers zijn. Ik kan goed Arabisch, ik kan goed Engels, en straks ook Nederlands. Dat lijkt me wel een pre."

DAWIT TEFAY: 'EEN BAAN ALS ARCHEOLOOG'

Dawit Tesfay (34) uit Eritrea, sinds november op Heumens-oord, zou graag aan de slag gaan als archeoloog.

"Ik heb in Eritrea archeologie gestudeerd en daarna gewerkt als curator in een historisch museum. Het zou perfect zijn als ik dat in Nederland ook kan gaan doen. Ik heb al uitgezocht hoe: de Universiteit van Amsterdam biedt een tweejarige master Conservation and Restoration of Cultural Heritage aan. Het zou echt geweldig zijn als ik die kon doen. Ik moet echter realistisch

blijven: ik ben al 34 – al zie ik er jonger uit – dus misschien zit een nieuwe studie er niet meer in.

Maar ik kan natuurlijk wel aan de slag in de sector. Ik doe nu vrijwilligerswerk bij Museum het Valkhof. Ik werk met een aantal archeologen in het depot (het Provinciaal Depot voor Bodemvondsten, red.). Dat was de eerste keer een beetje ongemakkelijk, maar ik ben nu drie keer geweest en het bevalt me goed. Er is daar volop werk te doen, want de archeologie

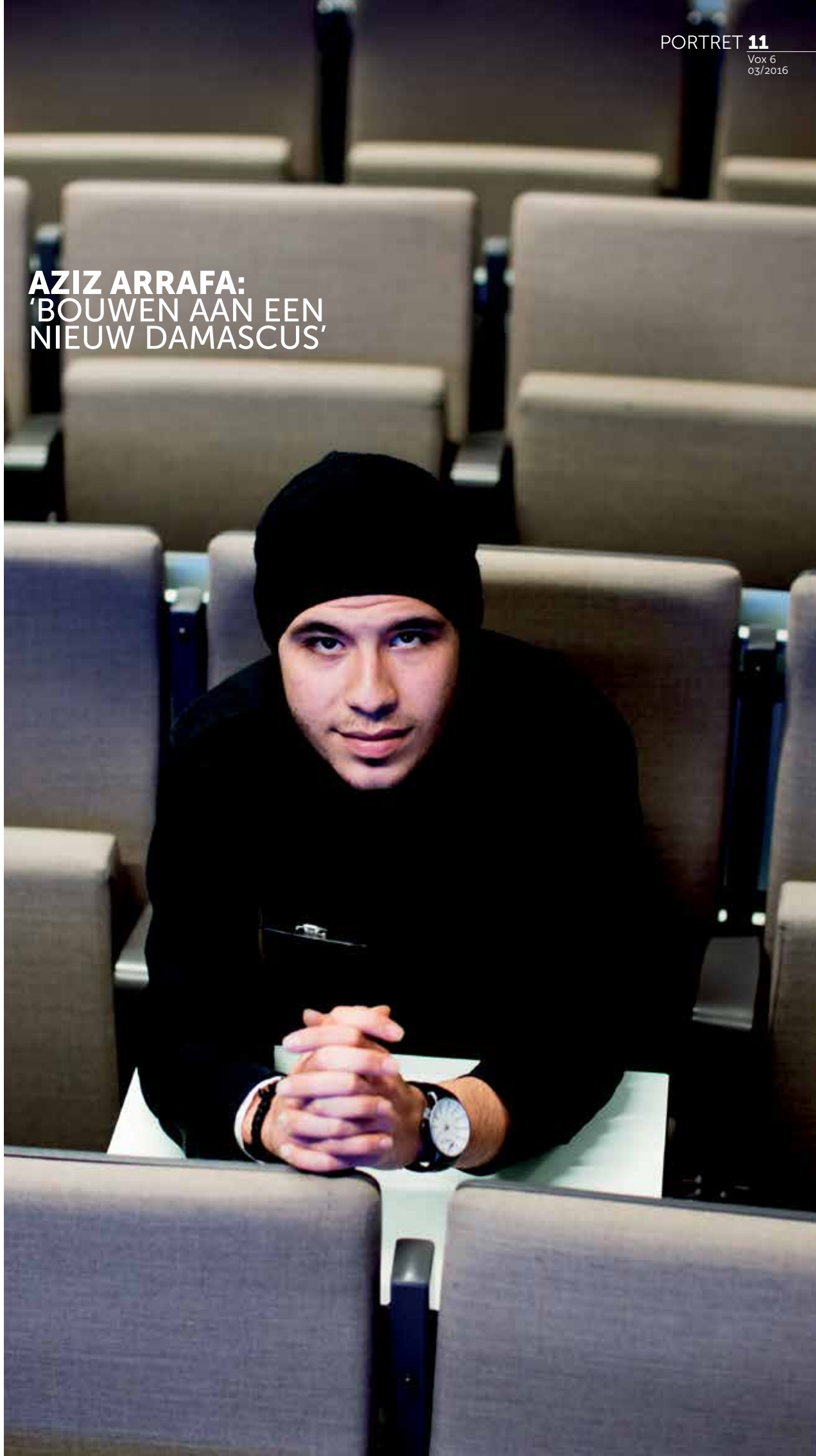
werkt hier anders dan in Eritrea. In mijn thuisland krijgt een archeoloog vaak een stuk grond toegewezen dat hij in een aantal jaar helemaal uitpluist. Hier worden ook vondsten gedaan, bijvoorbeeld bij de bouw van een huis. Die vondsten belanden dan in het depot zonder dat iemand er goed naar kijkt. Maar dat doe ik nu dus. Het is vrijwilligerswerk en ik geloof niet dat ik op korte termijn betaald aan de slag zou kunnen in het museum. Al weet je het natuurlijk nooit."

Aziz Arrafa (18) kwam in december alleen aan in Nederland en woont sindsdien op Heumensoord. Hij droomt van een toekomst als ingenieur in Damascus.

"Ik ben heel blij dat ik hier aan de universiteit lezingen kan volgen en kijk ernaar uit om zo snel mogelijk weer te gaan studeren. Ik ben op mijn zeventiende gevluht uit Damascus en heb daarna een jaar gewerkt in Turkije om te sparen voor de reis naar Europa. Dat was hard werken, daar was geen tijd voor een studie.

Het is mijn droom om ingenieur te worden en ik zal nooit stoppen die na te jagen. Ik wil huizen kunnen bouwen, en bruggen, en ziekenhuizen. Het zou geweldig zijn als ik later – als het in Syrië weer veilig is – Damascus weer mee op kan bouwen. Daar is natuurlijk veel infrastructuur vernield, maar los daarvan: de gebouwen mogen wel wat moderner. Panden als dit (het Grotiusgebouw, red.) vind je daar niet veel. Het zou geweldig zijn als ik later mee kan helpen de bebouwing in Syrië te moderniseren. Ik heb nog niet uitgezocht hoe ik in Nederland ingenieur kan worden, maar ik weet zeker dat het me lukt. Ik heb begrepen dat ik een status nodig heb om te kunnen studeren. Geen idee hoe lang dat nog duurt, maar dat zien we vanzelf."

AZIZ ARRAFA: 'BOUWEN AAN EEN NIEUW DAMASCUS'

Nijmeegse verenigingen lobbyen er al jaren voor: een cultuurcentrum met podia, repetitieruimtes en ateliers. Maar het universiteitsbestuur beslist tot nu toe anders. Dat terwijl elders in het land universiteiten juist groot uitpakken met cultuur. Vox maakt een rondgang door het land. 'Ons centrum zorgt voor grote levendigheid op de campus.'

Tekst: Paul van den Broek en Linda van der Pol
Foto's: Sam Rentmeester

Een stuk of zeven jongens proberen in een kring riedeltjes uit op de mondharmonica. Eerst losse tonen, maar wanneer de docent Vader Jacob inzet, spelen zijn pupillen hem al snel na. Tientallen Delftse studenten vullen de foyer. Een cellist zet zijn instrument klaar – hij mag zo laten horen wat hij kan.

Met elk nieuw onderwijskwartiel start in het cultuurcentrum van de TU Delft een nieuw cursusblok voor studenten, telkens voorafgegaan door een *Free try out night*. In de tweede week van februari is het weer zover: een avond lang kunnen studenten kennismaken met liefst 74 cursussen: van modelschilderen tot ballet, van filmmaken tot elektronische muziek. Alle cursussen vinden plaats in één pand. Het gebouw staat er sinds 1996, maar kreeg zeven jaar terug nog een facelift. Het is licht, groot en functioneel ingericht, met een bescheiden houten barretje en veel, heel veel kunst. Aan de muur hangen schilderijen, in de hoek is een kleine bibliotheek en overal staat keramiek uitgesteld. Maar het is vooral het enorme aantal faciliteiten dat indruk maakt; er is haast geen beginnen aan alles op te sommen. Een greep: een theaterzaal voor tweehonderd personen, een vleugelzaal, een timmerwerkplaats, drie danszalen met verschillende vloeren, verschillende studiecellen en studio's, een schildersatelier, een pottenbakkerij, en modeatelier, een opname- en

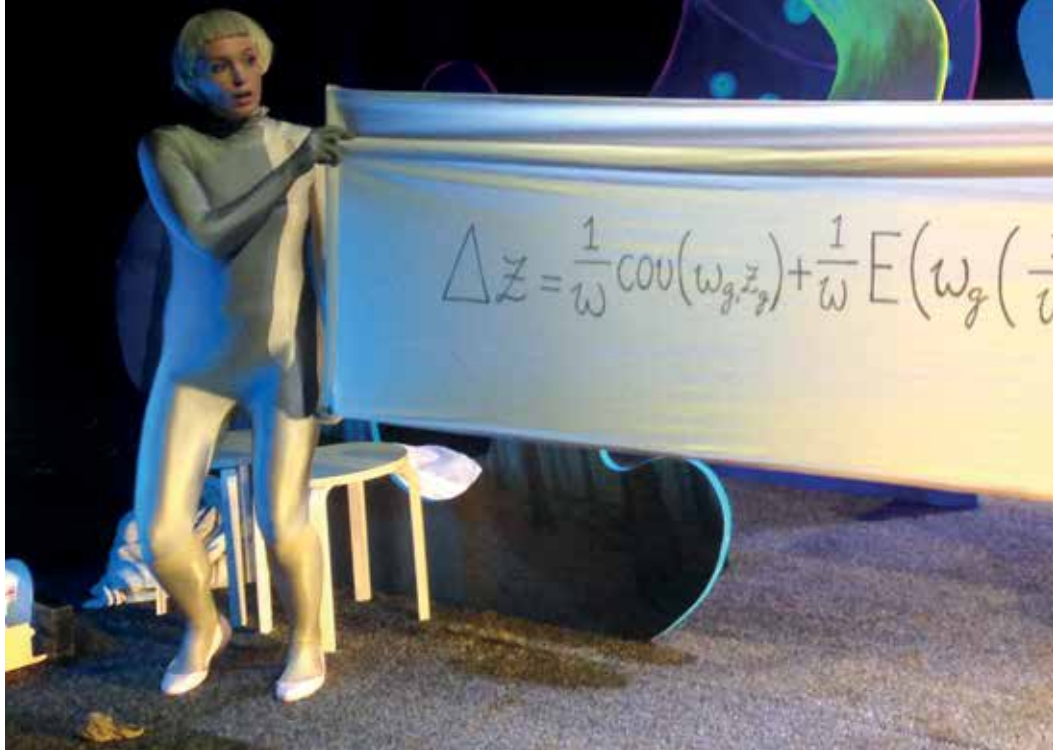
bandruimte, een kleine muziekzaal, een grafische zaal en een fotostudio.

Cultuurweelde

De Delftse cultuurweelde staat niet op zichzelf. Een rondgang van Vox langs alle universiteiten laat zien dat zeven van de dertien universiteiten, inclusief Delft, hun populatie trakteren op een volwaardig cultuurcentrum, met ruimte voor optredens naast ateliers en repetitieruimtes. Het Nijmeegse cultuurplan steekt daar wat

schrijft bij af: een theaterzaal voor 120 personen, met een buitenpodium, in het te verbouwen Gymnasium. Slechts drie andere universiteiten kiezen eenzelfde model: ook Tilburg, Wageningen en Rotterdam beperken zich tot een of meerdere zalen voor optredens en debat, zonder studio's. Leiden bewandelt de omgekeerde weg en biedt alleen drie studio's aan, voor muziek, toneel en dans. Maastricht ten slotte sluit de rij, zonder cultuur op de campus (zie kader voor het overzicht).

ELDERS BRUIST HET WEL

Zeven van de dertien universiteiten tracteren hun studenten op een volwaardig cultuurcentrum. Links een voorstelling in het cultuurcentrum van de TU Twente. Onder: twee van de 74 creatieve cursussen die de TU Delft aanbiedt.

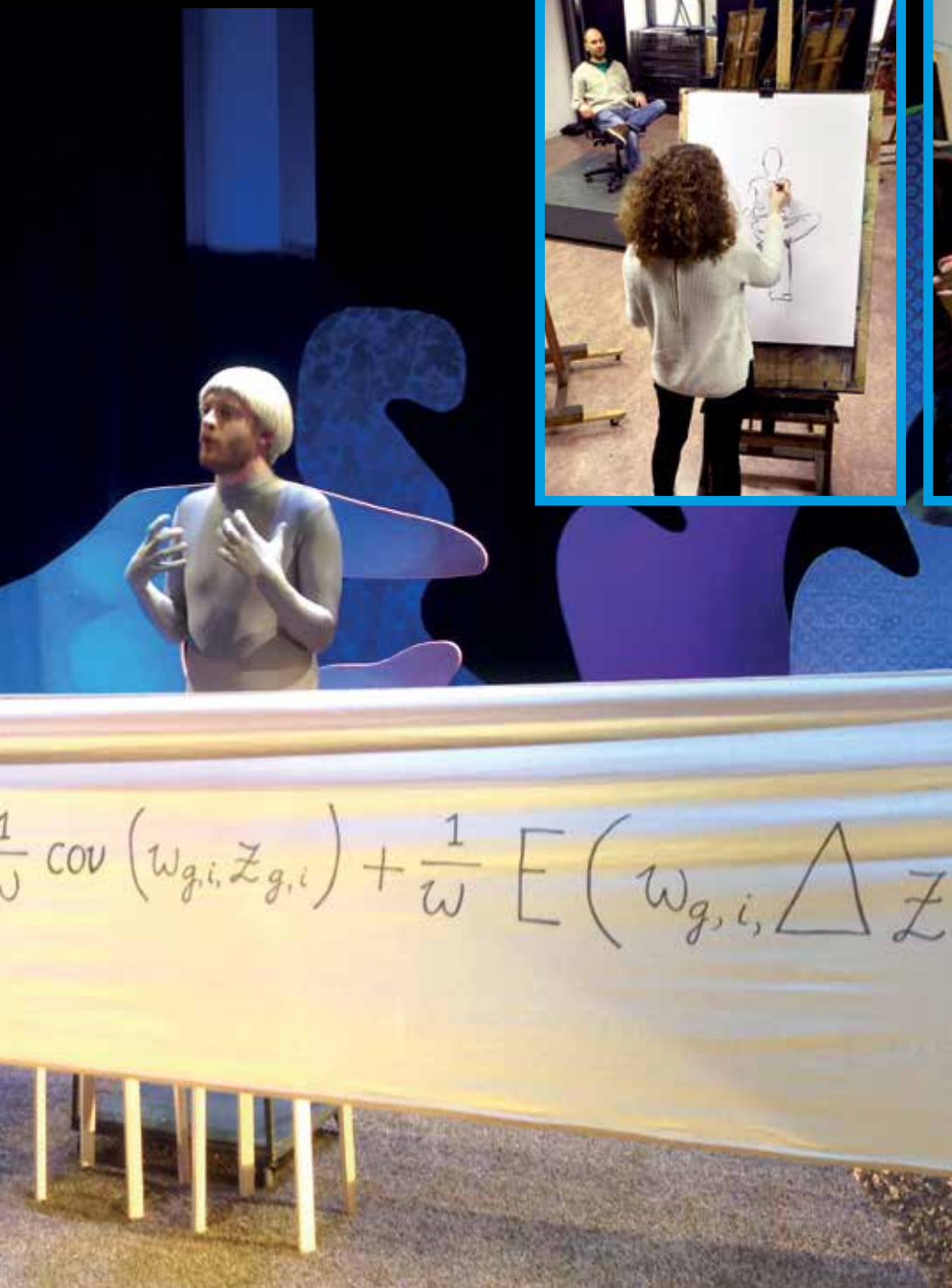

Foto: Tineke Grootenboer

Delft mag in Nijmeegse ogen nu al een toonbeeld zijn van culturele luxe, maar gaat nog uitbreiden ook – en is niet de enige. Recentelijk heeft Rotterdam de facelift van haar campus bekroond met theaterzaal Het Paviljoen. En het cultuurcentrum van de Universiteit van Amsterdam (CREA) heropende een paar jaar geleden zijn deuren in een verbouwde diamantfabriek op campus Roeterseiland (kosten 20 miljoen euro). Ook de Vrije Universiteit in die stad heeft plannen voor nieuwbouw op de cam-

pus, evenals Groningen en Eindhoven. De Radboud Universiteit prijkt ook op dit nieuwbouwlustje, maar met een bescheiden prijskaartje: de nieuwe faciliteit in het Gymnasion is geraamd op anderhalf miljoen euro.

Broedplaatsen voor talent

Cultuur hoort klaarblijkelijk thuis op de campus, en in toenemende mate horen daar sublieme faciliteiten bij. Waarom zo veel investeren in cultuur als ook elders in de steden

voorzieningen zijn? Karen Collet, woordvoerder van TU Delft: “Wij hechten aan een brede ontwikkeling van onze studenten. De voorbije jaren zijn de studentenaantallen flink gegroeid, vandaar dat ook de voorzieningen moeten groeien. Ter illustratie: in 2006 hadden we plusminus 13.500 studenten, nu zo’n 22.000.” CREA-directeur Sjoerd Jans wijst op de jaarlijks 5.500 studenten van de UvA die deelnemen aan cursussen, de 500 studenten per week die repeteren in een van de vele studio’s. Naast de 400 voorstellingen die CREA jaarlijks programmeert. “Dankzij al deze activiteiten is er een grote levendigheid op de campus.”

Marieke van Merriënboer, directeur van Parnassos in Utrecht, wijst erop dat cultuur (“voor en dóór studenten”) naadloos aansluit op het profiel van de universiteit. “De artistieke, culturele en creatieve bagage stimuleert de ontwikkeling van de cognitieve functies”, zo citeert zij de missie van Parnassos, jaarlijks goed voor 120 verschillende cursussen. We dragen bij aan de profilering van de universiteit, onderstreept Van Merriënboer: “Veel getalenteerde studenten kiezen voor Utrecht onder meer vanwege de hoge kwaliteit van de muziekgezelschappen.”

Eme van der Schaaf, directeur-programmeur van Griffioen (cultuurcentrum VU Amsterdam) vindt dat cultuur net als sport hoort bij een brede universiteit. “Cultuur is een van de ingrediënten van het kritisch academisch burgerschap dat de VU voorstaat.” Wat hem betreft moeten “hoofd, hart en lijf” op een campus in beweging komen, wat kracht wordt bijgezet met nieuwbouw op de VU-campus aan de Zuidas, waar in een nieuw gebouw onderwijs en cultuur gaan zorgen voor levendigheid op de campus, “van 9 uur ’s morgens tot middernacht”.

Het Amsterdamse CREA (rechtsboven) op campus Roeterseiland

Nijmeegse campus

Wat gebeurt er ondertussen in Nijmegen? De universiteit zit niet stil, al wordt op dit vlak meer gepraat dan gebouwd. Al decennialang woedt de discussie over de schaal waarop de universiteit onderdak moet bieden aan cultuur. Zo kopte *KUnieuws* in 1995: 'Cultureel centrum terug bij af'. Eind jaren negentig werd in het CultuurCafé het eerste campuspodium gerealiseerd, kort daarna volgde het kleine theaterzaaltje 'De Rode Laars', in de zijvleugel van de Erasmustoren. Sindsdien staat de tijd zo goed als stil. Niet omdat Delft wel en Nijmegen niet groeide: de groeicijfers en studentenaantallen van beide universiteiten komen zelfs aardig overeen.

Zeker, verenigingen zijn er. Orkesten, koren, een hofdansvereniging, en dat is slechts een greep uit het aanbod. Bovendien programmeert Cultuur op de Campus zo'n honderd concerten, films en theaterstukken per jaar, terwijl iedere club aanspraak kan maken op ondersteuning vanuit universiteitsfonds SNUF.

"Maar het aanbod is versnipperd en een centrale locatie is er niet", zegt Daan Verwaaij, politiek commissaris van culturele koepelvereniging CHECK: verenigingen repeteren noodgedwongen in achterafzaaltjes in Nijmegen-West en Neerbosch-Oost, Cultuur op de Campus zoekt zijn toevlucht in de achterafgelegen Rode Laars. Ook is van een door de universiteit aangeboden cursusprogramma geen sprake. "Het gevolg is dat veel studenten de verenigingen niet goed weten te vinden", zegt Verwaaij. Hij lobbyt daarom net als zijn voorgangers voor een volwaardig cultuurcentrum op de campus, lees: de theaterzaal in het Gymnasion, met daarbij een nader te bepalen aantal studio's, ateliers en

repetitieruimtes. Begin vorig jaar leek zo'n volwaardig centrum er, na positief advies van een zware commissie, nog te komen – maar het universiteitsbestuur zag er dit najaar tot verdriet van CHECK uiteindelijk vanaf. Er komt weliswaar een hypermoderne zaal met ruimte voor 180 personen, maar de rest blijft voorlopig achterwege. Verwaaij: "Een theaterzaal is prachtig en zeker afdoende voor lezingen van Radboud Reflects, maar zonder aanvullende faciliteiten is de meerwaarde van zo'n zaal lastig vast te stellen."

Zoals het er nu naar uitziet, blijven harmonieorkesten de trommels slaan in Nijmegen-

CULTUURCENTRUM RU

In Nijmegen is het laatste woord over het cultuurcentrum nog niet gezegd. De universitaire studentenraad laat het er voorlopig niet bij zitten en stelt een advies op dat voor de zomer aan het college van bestuur wordt aangeboden. Daarin werkt de raad een aantal varianten uit voor een breder cultuurcentrum, geïnspireerd op initiatieven elders in het land. De inzet: een keuze voor een nieuwe variant, met een aantal ruimtes rondom de publiekszaal.

RONDJE CULTUUR

RIJKSUNIVERSITEIT GRONINGEN, binnenstad

USVA: theaterzaal (90 personen), zangzolder, 2 danszalen, dramazaal, 5 studio's (mogelijk nieuwbouw op campus Healthy Aging).

UNIVERSITEIT VAN AMSTERDAM, campus Roeterseiland

CREA: theaterzaal (120 personen), muziekzaal, 13 studio's.

VRIJE UNIVERSITEIT AMSTERDAM, campus Uilestede

Cultuurcentrum Griffioen: theaterzaal (400 personen), filmzaal, 8 studio's. (mogelijk nieuwbouw op campus Boelelaan)

UNIVERSITEIT UTRECHT, binnenstad

Parnassos: theaterzaal (110 personen), muziekzaal, danszaal, 10 studio's.

TU TWENTE, campus

Cultuurcentrum Vrijhof: 3 zalen (grootste 400 plaatsen), openluchttheater, 8 studio's, 3 werkplaatsen.

TU EINDHOVEN, campus en De Bunker

Theaterzaal Gaslab (330 personen), filmzaal, expositieruimte (in renovatie), 3 oefenruimtes in De Bunker (nieuwbouw op campus is aanstaande)

TU DELFT, Cultuurcentrum, campus

Theaterzaal (200 personen), 3 danszalen, 15 oefenruimtes. (nieuwbouw in 2017 in combinatie met sportcentrum)

UNIVERSITEIT LEIDEN, binnenstad

LAK Cursuscentrum: 3 studio's (muziek, toneel, dans)

ERASMUS UNIVERSITEIT ROTTERDAM, campus

Erasmus Paviljoen: theaterzaal (400 personen).

RADBOUD UNIVERSITEIT NIJMEGEN, campus Heyendaal

Nieuwbouw theater in Gymnasion (2018): theaterzaal (181 personen)

UNIVERSITEIT VAN TILBURG

Theaterzaal (100 personen), balletzaal

WAGENINGEN UNIVERSITY

Geen zalen voor cultuur

UNIVERSITEIT MAASTRICHT

Geen zalen voor cultuur

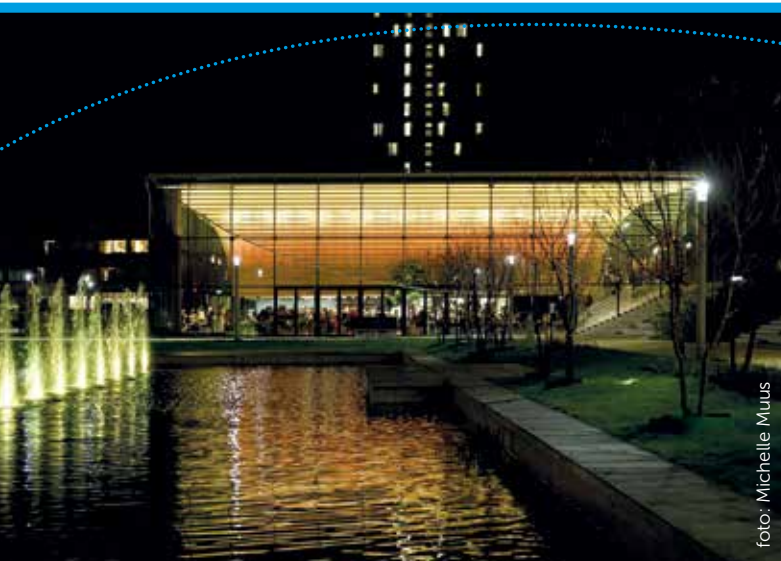

foto: Michelle Muus

foto: Martijn Mulder

De Erasmus Universiteit Rotterdam opende in 2013 het fonkelnieuw Paviljoen. Rechts: Griffioen, VU Amsterdam.

West en moet voor cursussen nog altijd uitgeweken worden naar de Lindenberg. Waarop liep het volwaardig centrum in Nijmegen stuk? Op de kosten. De vier repetitieruimtes uit de eerdere plannen vergen een extra investering van 1,9 miljoen euro. Samen met de exploitatiekosten zou er een jaarlijks tekort zijn van 130.000 euro. Geen klein bier, maar in het land kijken ze van zulke bedragen niet op. De Delftse cultuurmanager Eva Gresnigt-Raams wijst er bovendien op dat het organiseren van cursussen geen geld hoeft te kosten: haar universiteit draait op dit punt zo'n beetje quitte.

Kleurrijkere ingenieurs

Is zo'n groots centrum niet erg veel luxe voor een universiteit? Zeker als die gelegen is in een stad met een rijk cultureel aanbod. Eva Gresnigt-Raams benadrukt de laagdrempeligheid en het brede aanbod voor studenten. "Ik ben ervan overtuigd dat studenten die niet alleen hun linkerhersen helft ontwikkelen, maar ook de rechter, zich ontplooiën tot meer kleurrijke ingenieurs." Bovendien hebben Delftse alumni zo een voorsprong op de arbeidsmarkt, omdat ze een vette streep kunnen zetten onder hun persoonlijke ontwikkeling. "En de bijvangst van zo'n centrum is natuurlijk het sociale aspect." Vierduizend Delftse studenten weten het cultuurcentrum jaarlijks te vinden – om een cursus te volgen, te repeteren of een evenement te bezoeken. Dat laatste aanbod loopt flink uiteen: van een workshop sushi-maken tot een lezing 'mindfulness en zingen'. Gresnigt-Raams prijst de rol van de vele studenten in haar organisatie, naast zo'n vier fte aan vaste medewerkers en vijftig losse krachten die de cursussen verzorgen. "We vinden het belangrijk dat studenten onze balie-

'JUIST DIT CENTRUM BRENGT LEVEN IN DE BROUWERIJ'

functies vervullen en culturele studentenverenigingen draaiende houden, want ook op die manier ontwikkelen zij zich. Tegelijkertijd houden wij zo nauw contact met onze doelgroep."

Tineke Grootenboer van het cultuurcentrum van de TU Twente wijst erop dat terugvallen op de voorzieningen in de stad de culturele vorming van studenten zou verschromelen. "Als je alles wat wij en de 29 verenigingen doen in ruimtes in de stad wilt realiseren, worden de kosten te hoog." Ook zij noemt het culturele leven op de campus "een essentieel onderdeel van academische vorming, net als sport".

Terug naar Delft, een doordeweekse avond in februari. Terwijl jongens mondharmonica spelen in de hal, zwieren leden van dansvereniging SoSalsa in prachtige jurken en pakken door het gebouw. Want ook culturele studentenorganisaties zijn welkom in het centrum. "Er hebben zich vijf bij ons aangesloten", legt Gresnigt-Raams uit. "We sponsoren hen door gratis repetitieruimte aan te bieden. Als tegenprestatie organiseren zij eens in de zoveel tijd een activiteit voor ons: een win-winsituatie." Het draagt bij aan de vrijplaats die het centrum graag wil zijn: een ontmoetingsplek voor iedereen die iets doet of wil doen met cultuur.

Geeske de Graaff, cursusdocent zeefdrukken, ziet met het cultuurcentrum de campus opbloeien. "Er wordt echt gelééfd op de universiteit, juist dit centrum brengt leven in de brouwerij, ook 's avonds." De Graaff, die onder de naam Gees Voorhees illustraties maakt voor opdrachtgevers als *VPRO Magazine*, *Villa Zebra* en *Bombay*, is dol op haar baan op de TU. "Ik geef ook les aan de kunstacademie, maar dit is leuker. De vibe tijdens de lessen is altijd goed: studenten komen hier echt om te relaxen. Bovendien zijn we volgens mij heel toegankelijk, open voor iedereen."

En inderdaad, onderstreept Tim Rijkers (22): het centrum is niet voorbehouden aan een subcultuurtje van *cultuurminded* studenten. De tweedejaarsstudent industrieel ontwerpen volgde afgelopen periode een cursus lindy hop en daarvoor al een cursus graphic design. Vanavond, tijdens de try-outs, kiest hij iets nieuws. Fashion design lijkt hem wel wat, maar hij blijft hangen bij zeefdrukken. Gebiologeerd kijkt hij toe hoe De Graaff gaas over een houten raamwerk spant. Rijkers ziet de cultuurcursussen als uitlaatklep: "De sfeer is goed, ik hoef niet naar het café om nieuwe mensen te ontmoeten. Bovendien trekt het je echt uit de sleur: je doet even iets heel anders dan normaal." Na college blijft Rijkers graag op de universiteit hangen: iets eten, daarna door naar cultuur. Had hij dezelfde cursussen ook gevolgd aan, zeg, een academie in de stad? "Waarschijnlijk niet", denkt hij. "Daar stap ik zonder specifieke ervaring niet naar binnen: ik zou me een beginnening voelen, een kneus bijna. Hier hoef je niet aan verwachtingen te voldoen, maar mag je even een paar weken van een discipline snoepen. Heerlijk." ★

Koning Willem-Alexander ontvangt de wetenschappelijke publicatie over Jeroen Bosch uit handen van Jos Koldewey (tweede van links) en Matthijs Ilsink (tweede van rechts). Uiterst links staat museumdirecteur Charles de Mooij.

Foto: bymarjo

FINEST HOUR KUNSTHISTO

Hoogleraar kunstgeschiedenis Jos Koldewey staat aan de wieg van de expositie over Jeroen Bosch. Hij en zijn dreamteam analyseerden Bosch tot op de onderlaag van zijn schilderijen en restaureerden waar nodig. 'Mijn angst was natuurlijk: houden we dat team wel zes jaar bij elkaar?'

Tekst: Martine Zuidweg / Foto's: Erik van 't Hullenaar

De vrek staat aan het einde van zijn leven voor de keus: laat hij zich verleiden door de duivel die hem een flinke zak geld aanbiedt, of volgt hij de hand van de engel, die wijst naar Christus aan het kruis? Houdt hij kortom vast aan zijn aardse bezit of kiest hij de weg van de goede christen? Veel tijd heeft de vrek niet, want de dood gluurt al om de hoek van de slaapkamerdeur.

"Dat is nou wat Bosch steeds doet", zegt Jos Koldewey zacht, zonder zijn ogen af te wenden van het schilderij voor hem, een van de topstukken van Jeroen Bosch die sinds kort in Het Noordbrabants Museum in Den Bosch hangen. "Hij laat ons kijken en zadelt ons intussen op met het dilemma: hoe ga ik zelf door het leven? Kies ik voor goed of kies ik voor slecht? Slecht is leuker, lekkerder, vrolijker, maar is niet verstandig. En dan beeldt hij die gigantische

Jos Koldewij (links) en Matthijs IJl sink presenteren het schilderij *De verzoeking van de heilige Antonius* dat het onderzoeksteam ontmaskerde als een echte Bosch.

VAN EEN RICUS

hel af, waarbij de kans vrij groot is dat we daar met z'n allen heen gaan."

Koldewij is initiator van het Bosch Research and Conservation Project (BRCP) dat de schilderijen en tekeningen van de schilder de afgelopen jaren onderzocht en opknapte. De Nijmeegse inbreng in het project is groot: de meeste leden werken aan de Radboud Universiteit, de restaurator is alumnus.

"Jos", fluistert een dame, die de hoogleraar Kunstgeschiedenis aanschiet terwijl hij een privéronleiding geeft in het museum. "Denk je eraan dat de verslaggever van de *Daily Telegraph* je nog wil spreken?" Koldewij kijkt even op en knikt geruststellend. Om daarna opnieuw te verdwalen in de voorstelling van *De dood van een vrek*, die tot voor kort nog aan de muur hing in de National Gallery of Art in Washington. Koldewij lijkt bijna te verdwijnen in het schilderij. Hij is niet alleen bewonderaar en

kenner van Bosch, hij heeft ook weet van de wereld achter de schilderijen.

Verf

De afgelopen zes jaar gaven hij en docent kunstgeschiedenis Matthijs IJl sink leiding aan het team onderzoekers dat met topapparatuur het grootste deel van de schilderijen en tekeningen van Jeroen Bosch heeft bestudeerd. De onderzoekssessies in steden als Venetië, Lissabon, Washington, Parijs en Madrid waren stuk voor stuk hoogtepunten. "Dat je dagenlang met je team in een museum volstrekt geconcentreerd bezig bent met dat ene schilderij, is fantastisch. Weg van alle sores, gewoon helemaal gefocust op dat ene object. Je kijkt, legt vast, stelt elkaar vragen en zo kom je verder. Dan snap je pas écht hoe een schilderij is opgebouwd, waarom het eruitziet zoals het eruitziet. Je komt heel dichtbij de schilder en zijn creatieve proces."

Een journalist van de Zwitserse omroep SRF interviewt Jos Koldewij tijdens de speciale persbezoeking.

'ALS BOSCH IN ANTWERPEN WAS OPGEGROEID, HAD-IE MEER IN DE PAS MOETEN LOPEN'

Bosch zou het hen vast vergeven, denkt Koldewij, dat ze vijf eeuwen later met fototechnieken onder de bovenlaag verf hebben gekeken. "Door het schilderij te vergelijken met de onderlaag, dus de eerdere versies, begrijp je beter wat uiteindelijk geschilderd is. Precies daarom zal de schilder geen bezwaar hebben gemaakt, denk ik. We begrijpen zijn bedoelingen nu beter."

Duivelse monsters

Bij Bosch zijn het de details die bijzonder zijn: de veelkoppige monsters, aangeklede vissen en varkens, bizarre planten, uilen met indringende blikken en duivels met vissenkoppen. Maar belangrijker nog is het verhaal dat Bosch neerzet, betoogt Koldewij. "Als Rembrandt een schuttersportret maakt, dan moeten die mannen er goed opstaan, representatief, daar speelt de schilder dan mee en daarmee doorbreekt-ie tradities. Maar hij heeft niet als Bosch een boodschap die hij wil overbrengen, een moraliserend doel."

Verhalende kunst, noemt Koldewij de schilderijen van Bosch. "Veel onderzoek naar zijn werk gaat eindeloos van

detail naar detail waardoor je de betekenis van het geheel uit het oog verliest. Dat is jammer. Zijn schilderijen gaan over het leven zelf. Hij vertelt het verhaal van de gang van de mensheid en tegelijk ook het verhaal van elk individueel persoon."

Je moet Bosch' schilderijen niet bekijken, je moet ze lezen, zegt Koldewij. Zeker de drieluiken. Hij wijst op de landloper met de rugkorf op de gesloten luiken van *De Hooiwagen*. De man staat symbool voor de mens op zijn levenswandel. Sla het drieluik open en dan is daar op het middenpaneel ineens de immense hooiwagen die wordt voortgetrokken door duivelse monsters en staat voor aards bezit. De non, de pater, iedereen probeert hooi mee te grissen. Op de zijpanelen het paradijs met Adam en Eva en de hel. Een groepje pelgrims op de voorgrond aanschouwt het tafereel en kijkt tegelijk de toeschouwer aan.

"Juist dat verhalende maakt zijn werk heel bijzonder", vindt Koldewij. "En je ziet dat Bosch alles inzet om zijn verhaal over te brengen op de toeschouwer. Door zijn directe manier van schilderen en door die rare monsters en gedachten blijf je kijken en omdat je blijft kijken ga je beter nadenken over wat de schilder heeft bedoeld."

"Jos", zegt de museummedewerker weer als ze vanuit het donker opeens voor hem staat. "Denk je nog aan de verslaggever van de *Daily Telegraph*?" Koldewij knikt, en versnelt zijn pas, op weg naar *De Heilige Hiëronymus in gebed*.

Nog niet eerder is zo veel werk van Bosch bijeengebracht als in de overzichtstentoonstelling Jheronimus Bosch - Visioenen van een genie. Normaal hangen de werken in de grote musea van de wereld: het Louvre in Parijs, het Prado in Madrid, het Metropolitan Museum of Art in New York. Nu zijn ze weer in de plaats waar de schilder woonde, werkte en vijfhonderd jaar geleden stierf. Zonder Den Bosch was de schilder niet zo groot geworden, vermoedt Koldewij. De Brabantse stad was vijfhonderd jaar geleden een bloeiende stad, maar kende geen traditie van schilderkunst. "Als Bosch in Antwerpen of Brugge was opgegroeid, waar de grote ateliers waren, dan had hij zich nooit zo los kunnen maken van de traditie, dan had-ie meer in de pas moeten lopen." Jeroen Bosch werkte in een artistiek isolement, hij had alle ruimte om zich te ontwikkelen en niemand legde hem een strobreed in de weg. Dat verklaart waarschijnlijk zijn stijl, die spontaan en gedurfd is. "En hij schildert creaturen die in zijn tijd nog nooit iemand had geschilderd."

Bakkeleien

Het onderzoeksproject van Koldewij en zijn collega's is geslaagd: het grootste deel van het werk van de schilder is minutieus onderzocht en zeventien (van de 24) schilderijen en negentien tekeningen zijn bijeen in Het Noordbrabants Museum. Maar hij heeft de afgelopen jaren ook wel eens wakker gelegen van het project, geeft hij toe. "Mijn angst was natuurlijk: houden we dat team wel zes jaar bij elkaar?"

WIE BEDACHT HET PLAN?

Wie bedacht nou het plan om een onderzoeksproject te starten dat de directeur van Het Noordbrabants Museum van wisselgeld kon voorzien: onderzoek en restauratie van de schilderijen in ruil voor bruikleen van de werken?

In *de Volkskrant* heet het dat burgemeester Ton Rombouts van Den Bosch alles heeft bedacht. *NRC Next* schrijft: 'Museum-directeur Charles de Mooij verzon een slim plan', om daarna het onderzoeksproject te noemen. Maar volgens hoogleraar kunstgeschiedenis Jos Koldewij ligt het net even anders. "De burgemeester omarmde mijn plan om een onderzoeks- en restauratieproject op te zetten, als project op zich, maar vooral ook met het doel een tentoonstelling te kunnen realiseren. Vervolgens hebben Charles de Mooij, directeur van Het Noordbrabants Museum, Matthijs IJssink en ik het verder uitgewerkt en in 2010 zijn we concreet van start gegaan, onder een eigen stichting. Dus inderdaad, echt mijn idee en initiatief, dat een werkbaar en politiek gedragen project werd dankzij de support van stad en museum. Na de financiële impuls van de stad 's-Hertogenbosch volgde steun van de provincie, het Rijk, stichtingen en particulieren en ook van de Getty Foundation in Los Angeles."

Koldewij leidde het negenkoppige team samen met Matthijs IJssink, maar voelde zich sterk verantwoordelijk voor de sfeer in de groep. "Je bent tenslotte de initiator van het project en in die zin hoofdverantwoordelijke."

Zes jaar lang bereid zijn alles te geven voor een project, is niet niks. Zeker niet als wordt verwacht dat je op elk moment klaarstaat. Voor elk teamlid geldt immers: of er nu thuis een partner en baby of juist puberkinderen op je aandacht wachten, dat doet er op zo'n moment niet toe. Koldewij: "Zodra we toestemming kregen van een museum om te komen, moesten we ook gelijk gaan. Met sommige musea zijn we drie jaar aan het bakkeleien geweest: kunnen we komen, we willen dit, we willen dat, we hebben zoveel ruimte nodig. Als ze dan bevestigen dat je welkom bent en op welke datum, moet je meteen alles laten vallen en met het hele team ernaartoe."

Af en toe was de sfeer in de groep gespannen, natuurlijk. Zoals de twee weken in Lissabon, waar ook twee weekeinden in zaten. "Het museum was ongelooflijk gastvrij. We mochten van 's ochtends acht tot 's avonds acht uur werken. Je ontbijt samen, je vertrekt om acht uur samen naar het museum, je luncht samen, je werkt samen tot acht uur 's avonds. Dan sta je op straat en ga je met z'n allen eten."

In zo'n situatie hoeft er natuurlijk maar één te gebeuren en de bom barst. En dat gebeurde bijna in Lissabon. Koldewij: "Vanaf dat moment hebben we besloten nooit meer zo'n lange periode achter elkaar te onderzoeken, althans niet met twee weekeinden erin. We waren het daar allemaal over eens. In die zin was het geen dieptepunt, maar wel een leermoment, zoals dat dan heet."

Achter hem heeft museumdirecteur Charles de Mooij zich inmiddels ontfermd over de verslaggever van de *Daily Telegraph*. Ze bekijken het mannetje met de trechterkop op het paneel van *De verzoeking van de heilige Antonius*, dat in het depot lag van het Nelson-Atkins Museum of Art in Kansas City en op het laatste nippertje door het onderzoeksteam werd ontmaskerd als een echte Bosch.

Koldewij wijst onverstoort op het schilderij van de heilige Hiëronymus, die zijn rode kardinaalskleed heeft afgelegd en in een wit hemd in het gras ligt. De vrome christen, naamgenoot – en dus patroonheilige – van Bosch, bidt, geflankeerd door vreemde vruchten, een kat-achtig wezen en een uil. "En kijk hier, hier, die stip bij het meer", Koldewij priemt met zijn vinger. "Als je dit uitvergroot – en dat hebben we natuurlijk gedaan – dan zie je een vrouwtje dat de witte was aan het doen is. Ze legt het wasgoed te drogen op het gras." Hij glimlacht. "Mooi hoe Bosch nadenkt over zo'n voorstelling. Zo van: hij smetteloos, zij smetteloos."

De hoogleraar doet een pas naar achteren. "En wat bij de restauratie nou tevoorschijn kwam, was dat tweede uiltje daar, dat nog niemand had gezien en dat gluurde naar de andere uil, die ons weer aankijkt. Heel typerend voor Bosch: dat spel van kijken en bekeken worden. Bijzonder toch?" *

COLUMN

PH-neutraal

PH-neutraal is medewerker van de letterenfaculteit van de Radboud Universiteit.

Columns

Het leukste van het schrijven van columns is als er op die columns gereageerd wordt. Zo nu en dan word ik nog wel eens aangesproken door een, vaak verre, collega, die het bijvoorbeeld leuk vindt dat ik de laatste tijd zo lekker in mijn vel zit, want dat had-ie dan gelezen een paar weken terug. Of iemand had de grap door die verstopt zat in de column. Altijd mooi.

Maar meestal zijn de schriftelijke reacties wat anders van aard. Nu heb ik nooit zo goed begrepen waarom iemand reageert op een column – wat mij betreft is het net zoiets als reageren op het weerbericht of op de verkeersinformatie: het houdt je even van de straat, maar het is volstrekt zinloos. Maar toch, als ik een column schrijf waarna het ooverdovend stil blijft, zit het me toch niet echt lekker. Doodgevallen blijktbaar, dat stukje. Had ik dus net zo goed niet kunnen schrijven.

Nu is het niet zo moeilijk om reacties uit te lokken. Als je maar een zuur en lullig stukje schrijft, trap je altijd wel iemand op z'n net iets te lange tenen. En het vermogen tot begrijpend lezen blijkt een negatief verband te houden met de gevoeligheid van die tenen. Vegetariërs bijvoorbeeld willen nog wel eens uit hun slof schieten als je iets schrijft over vleesvrije maandagen – waarbij het besef dat pH-neutraal columns schrijft en geen essays volledig lijkt te zijn verdwenen. Zo schreef ooit iemand dat ik slechte argumenten had gebruikt tegen Meatfree Monday – terwijl ik in mijn afzeikstukje letterlijk geen enkele argumentatie had toegevoegd. Hoeft ook niet, in een column. Maar lees het dan ook als een column! Met mijn stukje over de naïeve SP-meisjes en de bommen dan wel de boterhammetjes voor IS gebeurde iets vergelijkbaars – niet verwonderlijk, aangezien de reacties uit de SP-hoek kwamen. Geen hoek die bekend staat om zijn zelfrelativering. Mevrouw pH-neutraal vroeg of me dat niet raakte, die negatieve reacties. Nou, nee dus. Om eerlijk te zijn doe ik het erom, en ik lig altijd in een deuk als ik ze lees. Al denk ik dat het wel eens tijd wordt dat de afdeling Nederlands een cursus 'hoe lees ik een column' gaat geven. En nu maar wachten op de reactie dat ik eerst maar eens een cursus columns schrijven moet volgen...

Er ligt weliswaar geen Oscar klaar, maar wel héél veel geld, en de kans op succes is gering. Vox loopt een jaar mee met drie Nijmeegse onderzoekers op jacht naar een Vici, met een hoofdprijs van anderhalf miljoen euro de meest begeerde beurs in Nederland. "Ik geef mezelf 50 procent kans."

Tekst: Paul van den Broek en Martine Zuidweg / Illustratie: Roel Venderbosch

Astrofysicus Gijs Nelemans (44) nipt in een onbestemd Utrechts koffielokaal aan een cappuccino en bladert nog eens door wat stukken. Het is vrijdagochtend 8 januari 2016, Nelemans is nog een half uurtje verwijderd van hét moment in zijn twintigjarige wetenschappelijke carrière. In een zaaltje in het iets verderop gelegen vergadercentrum Vredenburg zitten twaalf hoogleraren klaar om hem nog één keer het vuur na aan de schenen te leggen. Een pitch van twintig minuten die goed is voor anderhalf miljoen euro. Of niet. Van de 61 onderzoekers die deze dagen in Utrecht peentjes zweten voor hun keurmeesters, zal nog de helft afvallen. Nelemans beent naar het zaaltje. "Dit is echt spannend. Zó veel geld en zó weinig tijd om de commissie te overtuigen." Een dame van NWO vangt Nelemans op voordat hij naar de keurmeesters gaat. De verslaggever en fotograaf mogen niet mee.

Maart 2015: schrijven en schaven

Het Vici-circus begint een jaar eerder met het schrijven van het eerste onderzoeksvoorstel. Een lastige opgave,

vindt Nelemans. "Je hebt er maar 1.200 woorden voor", zegt de sterrenkundehoogleraar als hij zijn plan net heeft opgestuurd. "Dat is moeilijker dan een lang verhaal schrijven. Ik kan het niet in detail opschrijven zoals ik het in mijn hoofd heb."

Het inkorten van de tekst kost de meeste tijd, zegt ook Olivier Hekster, hoogleraar Oude geschiedenis, die vici uitspreekt als viki, omdat "het waarschijnlijk is dat de Latijn-sprekenden de c als een k uitspraken". Het is essentieel om het voorstel heel scherp te formuleren, weet Hekster. "Zeker de laatste dagen ben je in feite alleen maar bezig om nul woorden te schrijven." Gisteren heeft hij zijn uitgedunde voorstel ingeleverd, over de rol van tradities bij het tentoonspreiden van macht in de Romeinse geschiedenis. "Ik ben nu bezig een e-mailachterstand in te lopen. Er zijn ook nog colleges en deadlines voor andere aanvragen, het leven gaat verder."

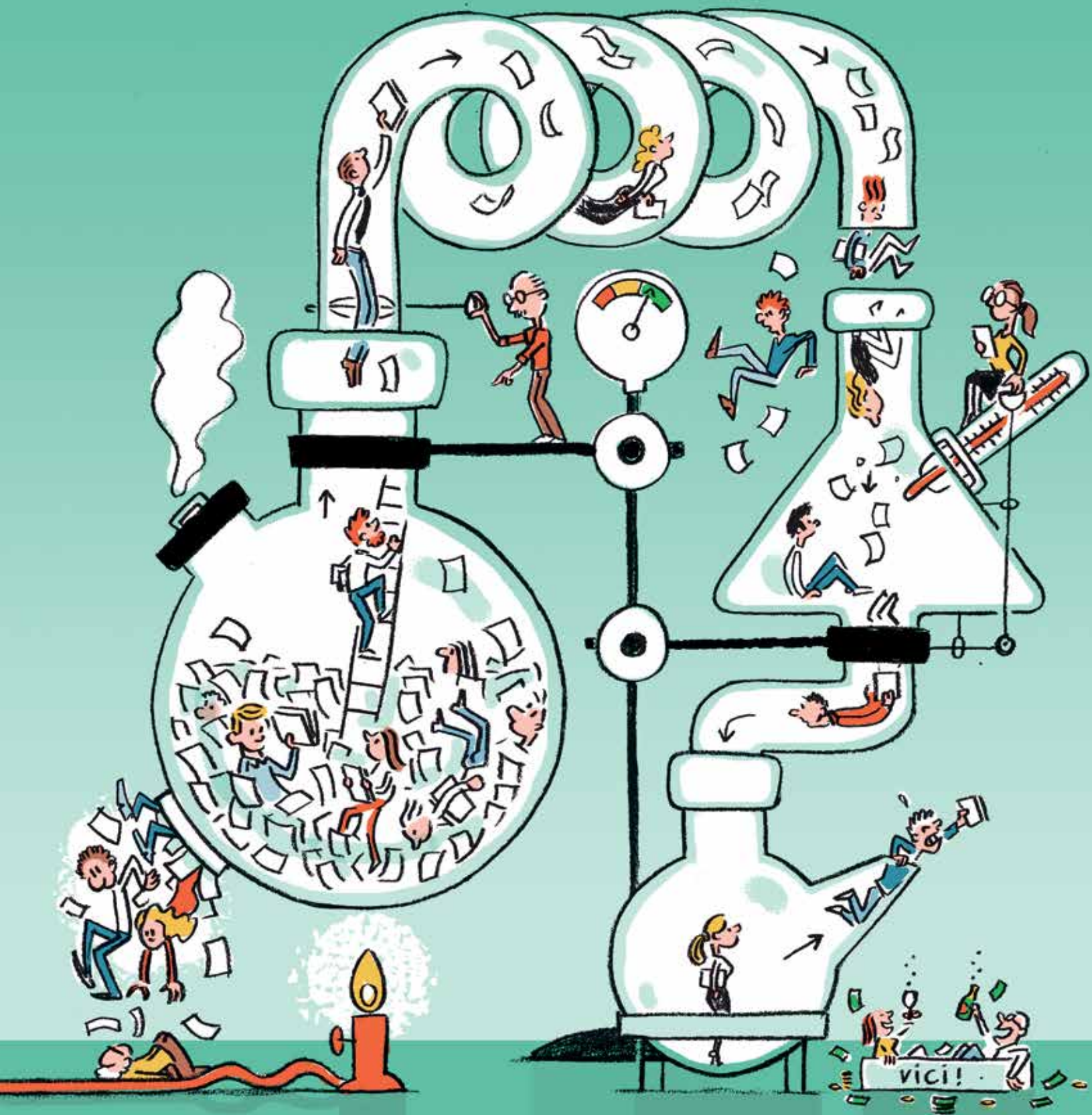
Het is minder papierwerk dan de aanvraag van een Europese beurs, zegt Onno Crasborn, hoofddocent taalwetenschap, gespecialiseerd in gebarentaal. Hij heeft vorig jaar ook een voorstel ingediend voor een Vici-beurs. Daarmee kwam hij door de eerste ronde. "Maar toen had ik uiteindelijk zo weinig tijd om het uit te werken dat ik besloot te stoppen. Terugtrekken is beter, dacht ik, dan met een slap voorstel komen."

VENI, VIDI, VICI

De nationale wetenschapsorganisatie NWO deelt elk jaar premies uit om het beste onderzoek in Nederland vooruit te helpen. Een Veni-beurs voor jonge onderzoekers is maximaal 250.000 euro, een Vidi-beurs voor gevorderde wetenschappers 800.000 euro en de Vici-beurs voor hoofddocenten en hoogleraren is anderhalf miljoen euro.

Het precieze aantal beurzen varieert jaarlijks: rond de 140 Veni's en tachtig Vidi's, terwijl de hoogste prijs, de Vici, jaarlijks wordt toegekend aan ongeveer dertig wetenschappers.

IDOLS VOOR

ONDERZOEKERS

STERRENKUNDIGE **GIJS NELEMANS**
IN UTRECHT IN AFWACHTING
VAN DE FINALERONDE

'ZO SPANNEND
HEB IK HET
NIET EERDER
MEEGEMAAKT'

Foto: Mona van den Berg

Tot juni 2015: afwachten

Tussen maart en juni is het afwachten. Elk jaar werft wetenschapsorganisatie NWO (de verstrekker van de beurzen) onder alle onderzoekers in Nederland, wat steeds tot enkele honderden aanvragen leidt. De ervaring leert dat zo'n 15 procent met de buit naar huis gaat. De indieners zijn bijna allemaal hoogleraar en vaak al gelauwerd met een andere prijs of subsidie. Toch voelt meedingen als een nieuw examen. Waarom zo veel moeite voor een premie met zo'n kleine slaagkans?

Voor Gijs Nelemans is het de een-na-laatste kans om mee te doen. De regels schrijven voor dat wetenschappers binnen vijftien jaar na hun promotie een Vici moeten aanvragen. "Vorig jaar heb ik erover nagedacht, maar ik was niet overtuigd van mijn eigen plan. Ik had het ook druk met vijf, zes promovendi." Nu grijpt hij, bijna vijftien jaar na promotie, zijn kans. "Ik moet opschieten. Van collega's weet ik dat ze ook op de valreep hun eerste poging deden, die lukte niet en nu zijn ze te laat."

RADBOD EN VICI'S

Bij de allereerste Vici-beurzen (27 stuks in 2002) viel Nijmegen niet in de prijzen, het was hoogleraar Ardi Roelofs – nu verbonden aan het Donders Instituut – die een jaar later de eerste Vici-beurs voor de Radboud Universiteit in de wacht sleepte. Inmiddels heeft NWO 341 premies verstrekt, waarvan dertig voor een hoogleraar in Nijmegen. 2013 staat met vijf prijzen te boek als Nijmeegs topjaar, 2007 (met geen enkele prijs) en 2008 (met één prijs) als bijzonder mager. Is dertig beurzen voor Nijmegen goed of benedenmaats? Van alle onderzoekers in Nederland werkt zo'n 8,5 procent aan de Radboud Universiteit, een marktaandeel dat 'recht geeft' op 29 van de 341 Vici's. Nijmegen doet het in Nederland dus ietsje beter dan gemiddeld.

Van de drie Vici-aanvragers is alleen Crasborn geen hoogleraar. Maar een Vici geeft hem wel meer kans om er een te worden, verwacht hij. "Je hebt dan een onderhandelingsinstrument. Zo van: ik heb hier anderhalf miljoen en die kan ik óók op een andere universiteit uitgeven."

Hekster reageert geïrriteerd op de vraag waarom hij al deze moeite doet. "Je doet aan wetenschap omdat je dingen wilt uitzoeken en er is in de letteren maar weinig geld te verdelen. Als ik een groot project wil doen, heb ik daar middelen voor nodig. Ik vind het daarbij belangrijk om mogelijkheden te scheppen voor promovendi en postdocs om door te kunnen groeien."

Alle drie de Vici-aanvragers ontvangen in juni een e-mail van NWO. Crasborn is "heel blij" nu hij door de eerste ronde is. "Het was natuurlijk ook een domper geweest als ik nu, met hetzelfde voorstel als vorig jaar, was gestrand." Ook Hekster en Nelemans kunnen opgelucht ademen: zij behoren met Crasborn tot de 121 overblijvers die tot eind augustus de tijd hebben om hun onderzoeksvoorstel verder uit te werken.

"Dit wordt een wat minder gezellige zomer dan ik gewend ben, maar dat moet dan maar", reageert Nelemans. Ook Crasborn zegt dat-ie iets korter op vakantie gaat. Maar dat vindt hij geen punt. "Welnee, ik heb er zin in. Ik ga veel lezen, wat door het jaar heen niet lukt." Hij heeft al enkele boeken besteld over zijn topic: de internationale communicatie tussen doven.

Augustus 2015: vele uren in het circus

Aan het halen van de deadlines ligt het in elk geval niet: drie keer gaat eind augustus de knop op verzenden en liggen de plannen bij wetenschapsorganisatie NWO. Drie keer circa achtduizend woorden, plus de door NWO

GEBARENTAALDESKUNDIGE **ONNO CRASBORN** MAAKT HET GEBAAR VOOR 'SELECTIE'

'MOET IK NÓG EEN KEER AANTONEN DAT IK SERIEUS WERK DOE'

DE LANGE WEG NAAR DE VICI

I

MAART 2015

215 onderzoekers dienen een onderzoeksvoorstel in, van wie 152 mannen en 63 vrouwen (29 procent).

II

JUNI 2015

121 onderzoekers zijn na juryberaad uitgenodigd om een uitgebreider voorstel te schrijven: deadline 27 augustus.

III

JANUARI 2016

De laatste ronde: 61 wetenschappers zijn uitgenodigd om in een zaaltje in Utrecht twaalf hoogleraren te overtuigen dat zij moeten winnen. De helft zal afvallen.

IV

10 EN 11 FEBRUARI

Bij 32 onderzoekers kan de vlag uit: wetenschapsorganisatie NWO mailt dat zij anderhalf miljoen euro mogen bijschrijven op hun onderzoeksbudget. Onder de winnaars elf vrouwen (34 procent).

Foto: Dick van Aalst

gevraagde lekensamenvatting en een apart stuk van maximaal duizend woorden over wat in jargon 'kennisbenutting' heet. Het hangt erom. Waren het in de eerste ronde nog 'mensen uit eigen kring' die de selectie deden, het uitgewerkte voorstel gaat naar drie tot vijf externe adviseurs die een kritische recensie schrijven.

Nelemans geeft zichzelf 50 procent kans, fors boven het gemiddelde. "Al zijn er genoeg redenen waarom het fout kan lopen." Zijn voorstel is namelijk gebaseerd op een sterrenkundige meetmethode die zich nog niet heeft bewezen. "Er hoeft maar één sceptisch commissielid te zijn, en je bent af." Ook weer geen schande, weet hij: "Dat overkomt de besten."

De 121 plannen die nog in de race zijn ondergaan een intensief selectieproces, heen en weer tussen beoordelaars en commissies, waarna in december voor de helft van de kandidaten alsnog het doek valt. Het is een circus waarmee veel slimme koppen in het land uren druk zijn als indiener, commissielid of referent, terwijl het voor verreweg de meeste indieners op niks uitdraait. *De Volkskrant* rekende de de Vici-carrroussel om naar manjaren, en kwam uit op zo'n 45 jaar werk, ofwel 12 miljoen euro. "Daarmee zou de wetenschap heel wat andere dingen kunnen doen", schrijft columnist Ionica Smeets.

Onno Crasborn ziet zijn aanvraag als een sport, spannend en leuk, maar wordt ook wel eens moe van het competitie-element. "Ik heb sinds 2008 een vaste aanstelling. Je zou er vanuit kunnen gaan dat ik serieus werk doe. Maar nee, ik moet het nóg een keer aantonen voor een commissie."

Oktober 2015

Crasborn heeft van zes beoordelaars een reactie. "Ik heb

vier A-tjes, een B en nog iets daartussenin. A is heel goed en B is ook subsidiabel. Maar in praktijk, vanwege de grote concurrentie, moet je B ook zien als een afwijzing. "Toch is de taalwetenschapper opgetogen. "Ik baalde dat ik geen A-plusjes had, maar de hoogleraren hier zeiden dat mijn lijst zeker kansen biedt." De referent die een B uitdeelde vond zijn voorstel te schetsmatig. "Mijn onderzoek is op methodologisch gebied niet op alle punten goed uitgewerkt. Daar ga ik in mijn weerwoord op reageren."

Hekster voegt aan zijn weerwoord, gericht aan de commissie die ook de eerste aanvragen heeft beoordeeld, een verzoek toe. "Vier referenten waren heel positief, maar eentje boorde me regelrecht de grond in. Die schreef dat ik bar weinig heb gepresteerd qua onderzoek." Hekster zucht. "Deze persoon is aantoonbaar bevooroordeeld. Ik heb de commissie gevraagd zijn verhaal terzijde te schuiven."

December 2015: op naar de finale

De 121 nog overgebleven Vici-kandidaten wachten in de eerste week van de feestmaand op een bericht van NWO: kan er een extra bal in de kerstboom of wordt het een maand van uithuilen en opnieuw beginnen? Crasborn krijgt op 2 december een mail: "Helaas moet ik u informeren dat de commissie heeft besloten u niet uit te nodigen voor een interview".

In zijn kamer op de achtste verdieping van het Erasmusgebouw kijkt de taalwetenschapper even bedrukt. "Het is wel anderhalf miljoen dat ik misloop." Maar hij ligt er ook weer niet wakker van. "Alle tijd die ik in de aanvraag heb gestoken, is goed besteed. Dit onderzoek kan ik ook zonder subsidie uitvoeren. Heel kleinschalig en met kleine stapjes." Bovendien: volgend jaar heeft hij weer een kans. Voor Hekster en Nelemans is het feest nog niet voorbij. Zij

maken zich op voor de finale: zij krijgen in januari precies twintig minuten om het allerbeste uit zichzelf te halen tegenover een nieuwe jury van twaalf hoogleraren. De eerste vijf minuten zijn een pitch, gevolgd door een onder-vraging van een kwartier. “Het staat of valt met een goede pitch”, weet Nelemans. Zijn vakgebied wacht een doorbraak met de ontdekking van zwaartekrachtsgolven, die een heel nieuw licht werpen op het heelal. Wereldwijd gaan honderden wetenschappers hiermee aan de slag, weet Nelemans, maar na de doorbraak zijn volgens hem vooral geleerden nodig die goed kunnen rekenen. “En dan blijft er in de wereld een handjevol mensen over, in Nederland maar één en dat ben ik. Het zou heel zonde zijn als het nu nog misloopt. Dan gaat een Amerikaan ermee aan de haal, en die doet het slechter dan ik.” Die boodschap komt op zijn eerste sheet: ‘Leading in het veld’, prijst Nelemans zichzelf aan.

Januari 2016: zweeten in Utrecht

De 61 overgebleven kandidaten maken verspreid over drie dagen hun opwachting in een zaaltje in vergadercentrum Vredenburg. Er zijn twee commissies die elk zo’n dertig kandidaten ontvangen, de twaalf jury’s worden tijdens de drie finaledagen om het dagdeel ververst.

In het Utrechtse koffielokaal drinkt Nelemans vlak voor zijn finaleronde van zijn cappuccino. “Ik heb mijn presentatie vaak geoeffend”, zegt hij.

Hij heeft de twaalf juryleden gegoogeld, de meesten kent hij niet. Anders dan bij andere beurzen legt NWO de laatste schifting in handen van een divers pluimage van wetenschappers: een archeoloog en ecooloog vellen mede een oordeel over Nelemans. “Het komt niet meer aan op inhoud, ik moet nu de indruk achterlaten dat ik er klaar voor ben en dat dit onderzoek echt het belangrijkste is voor de hele wereld.” Dat vind ik niet echt hoor, zegt Nelemans op weg naar zijn zaaltje: “Ik denk echt niet dat mijn onderzoek zo veel belangrijker is dan dat van de archeoloog die na mij komt.” Hij noemt de finale die hem wacht “een toneelstukje”. “Ik blaas mezelf helemaal op, als een brulkikker. Geen probleem, dat is onderdeel van het spel.”

Hekster heeft een andere tactiek. “Je moet je niet opblazen, daar prikt zo’n commissie zo doorheen”, zegt hij. “Natuurlijk, je moet je ook weer niet omver laten blazen. Maar je moet geen dingen beloven die je niet waar kunt maken.” Hekster heeft het interview geoeffend met Nijmeegse wetenschappers uit andere vakgebieden. Een goede manier om erachter te komen welke vragen niet-vakgenoten bij je onderzoek stellen, heeft Hekster ervaren.

Na afloop van hun finale-interviews zijn de twee Nijmegenaren redelijk optimistisch. “Ik kreeg de vragen die ik had verwacht”, zegt Nelemans. Hekster was flink nerveus. “Als je niet nerveus bent voor zoiets, klopt je focus volgens mij niet. Ik ben al zo ver gekomen, dat maakt het extra spannend.” Verschillende vragen van de commissieleden kwamen overeen met die van zijn Radboud-collega’s in het oefeninterview. Dat scheelde

Foto: Dick van Aalst

HISTORICUS OLIVIER HEKSTER IS IN FEESTSTEMMING

‘WIJ KRIJGEN DE MOGELIJKHEID ONS PLAN UIT TE WERKEN’

wel. “Het was een prettig gesprek, voor zover dit soort dingen een prettig gesprek kunnen zijn”, concludeert Hekster.

En nu? Vijf weken wachten. Half februari belooft NWO de 61 kandidaten een mail te sturen met het verlossende slotwoord.

Februari 2016

“Heel blij”, is Nelemans met de mail die hij op 10 februari ontvangt en die hem anderhalf miljoen euro rijker maakt. Hekster is op wintersport in Oostenrijk als hij het verheugende mailtje krijgt. “Heel erg leuk natuurlijk.” De Nijmeegse universiteit kan overigens pronken met nóg een winnaar: hoge-energiefysica Olga Igonkina, die bijzonder hoogleraar is.

Was het circus alle bloed, zweet en tranen waard? Nelemans is kritisch, vooral over de slotronde waarin de helft afvalt. In die laatste fase zijn alle voorstellen, waarin enorm veel denkwerk is gestopt, heel goed. “Je kunt dan net zo goed loten, alle 61 kanshebbers verdienen een Vici.” Hekster vindt het alle tijd en energie waard geweest. “Voor mij en mijn groep is het natuurlijk de moeite geweest. Wij krijgen de mogelijkheid ons plan uit te werken.” Maar hij heeft niet de illusie dat zijn voorstel veel beter is dan dat van de dertig afvallers. “In die laatste fase gaat het om kleine dingen: je presentatie, de klik met de commissie. Inderdaad, een zekere portie geluk komt er wel bij kijken.” *

Vox controleert of uitspraken op en over de campus kloppen. Deze maand een uitspraak van de universiteitswoordvoerder over de terugloop van eerstejaars.

Tekst: Paul van den Broek

DE UITSPRAAK:

Als mogelijke oorzaak voor de grote terugloop van eerstejaars noemt het Nijmeegs college van bestuur de afname van het aantal scholieren in de regio rond Nijmegen dat een vwo-diploma haalt. Juist deze jongeren maken een relatief groot deel uit van de eerstejaars-bachelorstudenten.

Wie zegt dit?

Universiteitswoordvoerder Martijn Gerritsen namens het college van bestuur. De kwestie die voorligt is een zorgelijke: de Radboud Universiteit heeft dit jaar te maken met een daling van 8,4 procent eerstejaars, landelijk is de daling 0,9 procent. Vooral de situatie bij de letterenfaculteit in Nijmegen baart zorgen, met een daling van liefst 34 procent. Het aantal nieuwe studenten duikelde er van 532 in 2014 naar 349 in 2015. Onder meer nieuwe Engelstalige bachelors moeten de daling vanaf volgend jaar afremmen. Als antwoord op de vraag naar het waarom van de relatief hoge Nijmeegse terugval, wijst Gerritsen op de vwo-instroom. Maar heeft het inderdaad met de scholieren in de regio te maken?

En hoe zit het?

Voor de zorgelijke instroomcijfers dit jaar moeten we terug naar het aantal vwo-gediplomeerden vorig

jaar in de regio rond Nijmegen. Het traditionele voedingsgebied van de universiteit telt inderdaad een paar regio's waar het aantal vwo-diploma's daalt – zuidelijke Achterhoek, Noord-Limburg, oostelijk Maas-Waalgebied en noordelijk Noord-Brabant. Maar deze daling is maar 3 procent ten opzichte van het aantal vwo-diploma's een jaar eerder. Terwijl er één regio in het voedingsgebied is (zuidoostelijk Noord-Brabant) die fors in de lift zit, waardoor het saldo aan vwo-gediplomeerden ongeveer gelijk blijft. De relatief grote terugval van eerstejaars in Nijmegen wordt des te opmerkelijker.

Wat is het landelijke beeld?

Het landelijk beeld is gunstiger dan het voedingsgebied van de Radboud Universiteit. De instantie die alle cijfers in Nederland bijhoudt – de DUO – noteert het afgelopen examenjaar landelijk een aantal van 33.155 vwo-gediplomeerden. Een jaar eerder was dat nog 31.816, een stijging van ruim 4 procent. De verklaring van de universiteitsvoorzitter snijdt deels hout, want het Nijmeegs voedingsgebied levert inderdaad relatief minder vwo'ers dan in de rest van het land. Bovendien lijkt er meer aan de hand, want hoewel het aantal vwo-diploma's landelijk is toegenomen, dalen de eerstejaarscijfers.

Is er reden tot grote zorg?

Jazeker, een verdere daling van eerstejaars is op termijn niet te stuiten. De prognoses van DUO zijn duidelijk: tussen nu en tien jaar krimpt het aantal vwo-scholieren aanzienlijk, met zo'n 7 procent. En hoe staat de Radboud-regio ervoor? We doen een steekproef in enkele scholengemeenschappen in het voedingsgebied, en ook hier dalende waterstanden. Wat heet, een waterval. Doetinchem: tussen 2016 en 2026 min 22 procent, Wijchen: min 25 procent, Boxtel: min 14 procent, zelfs ons plaatselijke Canisiuscollege moet er aan geloven: min 10 procent. In die zin klopt de uitspraak die we hier toetsen wel degelijk: met het oog op de nabije toekomst kun je als universiteit een betere regio treffen dan de omlandigen van Nijmegen.

Is dat zo?

Ook de homoseksueel is een cadeau van God

Zijn eigen studententijd in Nijmegen was bepalend voor wie hij zou worden. Nu is Theo Koster 65 en gaat de homoseksuele studentenpastor met pensioen. Ja, hij zegende relaties tussen mannen in de Studentenkerk. 'Als ik 'nee' zou zeggen, zou ik de kerk belangrijker vinden dan God. Dat is ketterij.'

Tekst: Annemarie Haverkamp
Foto's: Duncan de Fey

t is not good that the man should be alone.

(Genesis 2:18). In de boekenkast staat een ansichtkaart. Zwart-wit. Met een foto van twee mannen die elkaar vasthouden. Daarboven de tekst.

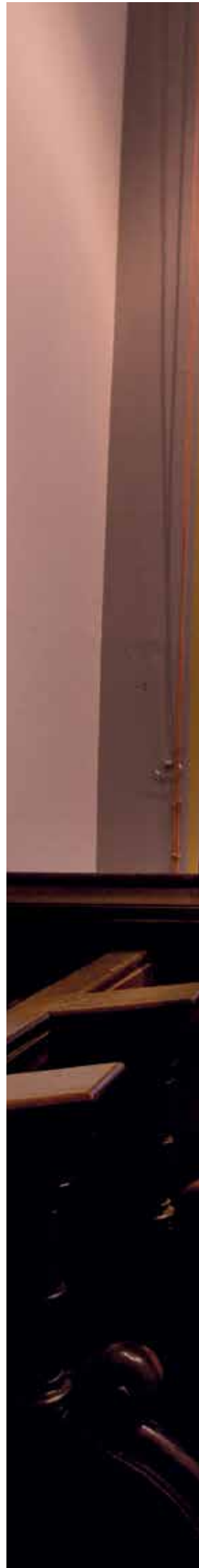
Leven is meervoud van lef (Loesje). Nog een kaart in diezelfde kast.

Welkom in de kamer van Theo Koster, studentenpastor. Zijn huis in Huissen is enorm. Aan de gangen lijkt geen einde te komen. God is vlakbij, die heeft zijn eigen onderkomen in het dominicanenklooster. Met een altaar, een koor en kerkbanken. Al zal de studentenpastor zeggen dat God overal is en zich vooral thuis voelt in relaties.

Relaties? Een kloosterling heeft toch geen relaties? Nee, geen 'exclusieve vriendschappen', zoals Koster het noemt (de mannen op de ansichtkaart). Maar wel relaties. Hijzelf woont samen met zes broeders. Ze eten gezamenlijk, doen het huishouden, kijken op zondagavond thrillers. "Onze relatie kun je vergelijken met die tussen broers en zussen."

Zonder relaties ga je dood, zegt Koster. En hij gaat voor naar de grafkelder waar hij over een jaar of wat zal komen te liggen. Daar rechts in de hoek. Want daar is plek voor een extra lange kist. De studentenpastor meet ruim twee meter.

Hij was een van de eersten die het aanzwengelde: de eenzaamheid onder studenten. Dat wordt een probleem, zei hij in de jaren negentig. En kijk nu eens. Het was onlangs nog bij Nieuwsuur. 10 procent van de jongeren tussen 15 en 25 jaar heeft burn-outachtige klachten. Heeft allemaal te maken met die eenzaamheid. "Vroeger waren de gezinnen groter. Kinderen keken naar hun broertjes en zusjes. De sociale verbanden zijn weggefallen. Er kwam niets voor in de plaats. De individualisering werd sterker."

Theo Koster in de kerk van het dominicanenklooster.

Aan het werk
op zijn kamer
in het klooster

Theo Koster als
schooljongen
in Groenlo

De pastor zit in de leesstoel op zijn kleine kamer en legt uit wat het gevolg is. Studenten menen te moeten presteren. De druk is groot. Lukt er iets niet – de studie valt tegen en ze willen switchen – dan denken ze dat het aan hen ligt. “Gaven ze hun ouders maar vaker de schuld, of God voor mijn part. Maar door de individualisering zoeken ze de schuld bij zichzelf. Ze nemen alle verantwoordelijkheid en vinden dat ze hebben gefaald.”

Daarin schuilt het gevaar. Koster is er dan om tegen die studenten te zeggen dat er ook nog zoiets is als druk van buitenaf. En dat ze niet alleen zijn. Het team maakte een huiskamer in de Studentenkerk, ook alweer enige jaren geleden. Wie binnenloopt, hoeft echt geen katholiek te zijn. Gelukkig zag hij in de loop der jaren meer huiskamers ontstaan op de campus – de universiteit nam het idee over. Zó belangrijk, zegt Koster. Studenten moeten elkaar ontmoeten. Van leeftijdsgenoten horen dat ze misschien wel leuker zijn dan ze zelf denken. *It is not good that the man should be alone.*

Graag had hij er nog een aanbeveling over geschreven, over het tegengaan van die eenzaamheid op de universiteit. Maar hij had er de kracht niet voor. Theo Koster is al anderhalf jaar ziek. En nu neemt hij afscheid, dus het zal er niet meer van komen.

Diepe crisis

We schrijven midden jaren zeventig. Theo Koster, opgegroeid in een vroom katholiek gezin met negen kinderen (‘we gingen elke dag naar de kerk’), studeert theologie in Nijmegen. Hij heeft net ontdekt dat hij homo is. De langharige Achterhoeker heeft wat avontuurtjes en sluit zich aan bij het COC. Ze zijn met acht, een groep die zich kandidaat stelt voor het nieuwe bestuur. Dan, op een zondag, pleegt een van die acht zelfmoord. Koster is verbijsterd. Hoe is het mogelijk dat er zo’n betrokkenheid was binnen de groep, maar dit toch kon gebeuren? Het is een bepalende gebeurtenis in zijn leven. De theologiestudent ziet al zijn zekerheden wegvallen en zijn godsbeeld stort in; God kan niet de Almachtige zijn die alles controleert, zoals hij van thuis heeft meegekregen.

CURRICULUM

NAAM Theodorus Willibrordus Hyacinthus Koster

GEBOREN Groenlo, 1950

OPLEIDING theologie, Nijmegen

WERK parochiepastor (1978-1981), jongerenpastor (1981-1992) en sinds 1992 studentenpastor in Nijmegen

OVERIG Koster is woordvoerder van het Werkverband van Katholieke Homo Pastores, woont als dominicaan in het dominicanenklooster in Huissen, staat te boek als progressief binnen de katholieke kerk en zou graag zien dat het celibaat voor priesters een keuze wordt in plaats van een verplichting. Had hij het voor het zeggen, dan kwamen ook vrouwen voor het priesterambt in aanmerking.

“De begrafenis was op vrijdag”, herinnert Koster zich.

“Het was verschrikkelijk. De dominee heeft het niet over zijn geaardheid gehad, waarmee deze jongen geen recht werd gedaan. Het was een belangrijk deel van zijn identiteit. Er werd ook niet gezegd hoe hij gestorven was, terwijl hij heel bewust een eind aan zijn leven had gemaakt. Gruwelijk, maar dat hoorde bij hem. Ik vond dus dat zijn waardigheid, zijn integriteit werd aangetast.”

De overgebleven zeven studenten komen de dagen daarna veel bij elkaar. Vaak in stilte. “Die dood was waanzin, elk woord daaraan besteed verspilde moeite. Ik ervoer in die groep een band die ik nog niet eerder ervaren had. Nu noem ik dat broederschap.”

In die onzekere fase (“het was een diepe crisis”) wordt de kiem van Koster's toekomstige bestaan gelegd. Hij zal zich aansluiten bij de dominicanen om in een gemeenschap verder te leven en hij zal een voorvechter worden van het respecteren van de uniciteit van mensen. Homo? Nou en! Wil je als vrouwen samenleven? Zijn zegen heb je.

En hier wordt het interessant. Homoseksualiteit en de katholieke kerk vormen geen goed huwelijk. Koster heeft daar, zachtjes uitgedrukt, lak aan. *Leven is meervoud van lef*. “Ik citeer hier graag paus Franciscus. Die zegt: ‘De mens zo-ie is, is een cadeau van God. Daar dien je met je handen vanaf te blijven.’” Ook de homoseksueel is dus een geschenk van de Vader. Zo voelt de pastor het zelf ook. Hij heeft niets te verbergen, voelt zich thuis in de kerk zo-ie is. “In *de Katechismus van de katholieke kerk* uit 1995 staat dat je homo's moet respecteren, want ze kunnen er niks aan doen dat ze die geaardheid hebben. Het staat er in termen waardoor je je heel vies voelt als homo, maar het staat er wel!”

De kerkelijke leer gaat op dit vlak lang niet ver genoeg, vindt Koster. Homo's zouden niet mogen leven naar hun geaardheid, en dat vindt hij onterecht. Waar hij discriminatie ruikt, trekt hij ten strijde. De studentenpastor is al ruim twintig jaar woordvoerder van het Werkverband Katholieke Homo Pastores. Tig media-optredens heeft hij op zijn naam staan.

Vorig jaar ontstond een relletje toen Antoine Bodar – nota bene zelf homo – in het openbaar verkondigde dat de Studentenkerk zijn boekje te buiten ging door relaties tussen homoseksuelen te zegenen. Bodar, die namens het bisdom de contacten onderhoudt met de katholieke universiteiten, liet zich ontvallen dat de opvolger van Koster meer op één lijn met het bisdom moest zitten. Dan zou het wel afgelopen zijn met die zondige praktijken. Koster vindt die bemoeienis ‘heel kwalijk’. Want, zegt hij, de koers die de Studentenkerk vaart, is in de loop der jaren zo ontstaan. Daar zijn diverse mensen bij betrokken en die hebben zorgvuldig gehandeld.

Over het zegenen van homoseksuele relaties: “Als ik signalen krijg dat op een verhouding tussen twee mannen of twee vrouwen Gods zegen rust, zijn ze bij mij aan het goede adres. Ik zou in gewetensnood komen als ik ‘nee’ zou zeggen tegen zo’n relatie. Dan zou ik de kerk belangrijker vinden dan God. Dat mag niet, dat is ketterij. Dus kan ik in zo’n geval niet anders dan vorm geven aan die liefde. Ik heb dat ook uitgelegd aan bisschop Mutsaerts. Wij verschillen hierover ten diepste van mening, maar die ruimte is er wel binnen de katholieke kerk.”

Even was er de vrees dat er na het opgeheven vingertje van Bodar een studentenpastor zou worden aangewezen die heel behoudend was. Die vrees kreeg gestalte toen een foto van opvolger Jos Geelen (43) verscheen ‘met een wit boordje’. Ha, een conservatief! Zie je wel?

Maar nee, denkt Koster. Het ligt anders. Een priester met een boordje roept vooral bij ouderen het beeld op van een conservatief, maar studenten zitten daar niet mee. “Ik heb zelf nooit een boord gedragen, zoals ik op straat ook geen habijt draag. Er was laatst een kind dat mij zag met mijn habijt aan. Het vroeg aan zijn moeder: ‘Is dat nou God?’ Het roept verkeerde beelden op. Mijn opvolger Jos heeft me uitgelegd dat hij die boord heel bewust draagt, juist omdat mensen hem vragen gaan stellen. Hij heeft er al heel veel mooie gesprekken aan te danken, zegt hij.”

Benauwdheid

Natuurlijk zal de nieuwe studentenpastor, die zelf solliciteerde, wijzigingen aanbrengen in het beleid, en dat moet ook. Koster ligt er niet wakker van dat het verkeerde veranderingen zullen zijn.

Voorlopig ligt hij wakker van andere zaken. Letterlijk, van de benauwdheid die hem parten speelt. Eigenlijk is het een wonder dat Koster überhaupt nog op deze aarde rondloopt. Op allerlei plekken in zijn lijf heeft hij al spontane bloedingen gehad, waaronder in zijn hoofd. Gevolg: epileptische aanvallen. De laatste was anderhalf jaar geleden. Koster voelde ‘m aankomen toen hij op de fiets zat. Stapte af en wilde op de grond gaan zitten, maar was net te laat. Hij moet achterover gesmakt zijn. Werd wakker – zoals al zo vaak was gebeurd – in het ziekenhuis. Dit keer had zijn middenrifspier het begeven na die val. Een zeldzaamheid, volgens de artsen. Het belet de studentenpastor goed te kunnen ademen. Hij heeft erg weinig energie. In rust vergiftigt hij zichzelf doordat hij het koolzuur

‘IK HEB GENOTEN VAN MIJN LEVEN ALS STUDENTENPASTOR’

niet goed uitademt. Tijdens de donkere, stille uren van de nacht ligt hij aan een machine.

“Als dat zo blijft, ben ik echt gehandicapt”, vertelt Koster op zijn kamer. Vervelend, want heel graag zou hij als pensionaris actiever zijn binnen het dominicanenklooster. Hij geeft er al meditatie-trainingen. Maar het is zoals het is. Koster zal geen gefrustreerde oude man worden. Het zit niet in zijn karakter. “Ik heb genoten van mijn leven als studentenpastor”, zegt hij in plaats daarvan. “Het werk vond ik za-lig.” *

Het afscheid van Theo Koster is op 18 maart om 15.00 uur in de Studentenkerk.

STUDENTENKERK

De Studentenkerk is een oecumenische kerk, gevestigd op de campus. Het bestuur bestaat uit zeven personen. De katholieke parochie, de Nijmeegse protestantse gemeente en het college van bestuur van de Radboud Universiteit vaardigen elk twee vertegenwoordigers af. Daarnaast zit er één student in het bestuur. Theo Koster is de rooms-katholieke priester in het kleurenpalet en bovendien voorzitter van de Parochie van de Heilige Geest. Het bisdom in Den Bosch benoemt de rooms-katholieke pastores, de kerkenraad de dominee.

'BERNIE OR BUST'

Sla een Nederlandse krant open en de kans is groot dat je recht in het gezicht van Donald Trump of Hillary Clinton kijkt. De Amerikaanse voorverkiezingen zijn *breaking news*. Twee Amerikaanse uitwisselingsstudenten en een Nederlandse student amerikanistiek reageren op stellingen over het verkiezingsgeweld in the States.

Tekst: Timo Nijssen / Foto's: Marjolein van Diejen (portretten) en Hollandse Hoogte

★ STELLING

Deze presidentsverkiezingen zijn uniek.

Lex Jordan Scott: "Volgens mij zijn deze verkiezingen uniek door twee spelers: Donald Trump is de meest scandaleuze kandidaat in tijden en aan de progressieve kant trekt Bernie Sanders aandacht met zijn *grassroots*-campagne."

David Tinajero: "In 2008 was er sensatie omdat het toen ging tussen de eerste zwarte president, Barack Obama,

en de eerste potentiële vrouwelijke president, Hillary Clinton. Dit jaar draait het meer om fundamentele veranderingen: de Amerikanen hebben zich tegen het establishment gekeerd. Ze zijn klaar met de Amerikaanse overheid. Dat is nadelig voor Jeb Bush en Hillary Clinton, omdat zij bij de gevestigde orde horen."

Lex: "In vorige verkiezingscampagnes werden jonge mensen nooit goed aangesproken. Nu wel."

★ STELLING

De keuze voor een vrouwelijke president is belangrijker dan haar inhoud.

Thijs Moors: "Maar ik vind het jammer dat zo veel vrouwen Hillary Clinton steunen puur omdat ze een vrouw is. Ze kijken niet naar haar standpunten."

Lex: "Ik zou blij zijn als vrouwen een belangrijkere stem krijgen. Maar ik denk dat Clinton juist extra veel kritiek zal krijgen, ongeacht haar beleid. Dat zie je vaak bij vrouwen in de politiek. Wordt er weer gezegd dat ze te emotioneel zijn. Vrouwelijke politici krijgen ook kritiek op hun uiterlijk, mannen nooit."

David: "Daar heb je gelijk in. Zeker bij Hillary."

Lex: "Iedereen vindt het geweldig om Hillary te haten."

David: "In 2008 waren de inhoudelijke verschillen tussen Obama en Clinton niet groot, waardoor je simpelweg een keuze maakte tussen de eerste zwarte of de eerste vrouwelijke president. Nu gaat het over standpunten. De moge-

'AMERIKANEN ZIJN KLAAR MET DE OVERHEID'

David Tinajero (23), student Engels en sociologie van Southwestern University, Georgetown, Texas. Op uitwisseling in Nijmegen.

lijke uitverkiezing van Hillary kan voor vrouwen ook negatief uitpakken. Als zij het slecht doet, krijgen vrouwen het label 'ongeschikt'. En ik denk dat Hillary het slecht zou doen.”

Lex: “Maar dat is altijd zo wanneer je de eerste bent, je krijgt altijd meer kritiek.”

David: “Ik denk gewoon niet dat Hillary de verandering kan brengen die Amerika nodig heeft.”

Thijs: “Maar je zou toch wel voor Hillary stemmen als ze de voorverkiezingen wint?”

David: “Nee, dan zou ik niet stemmen. *Bernie or bust*. Hillary is als een pleister, onder haar presidentschap zal weinig gebeuren. Een Republikein zou de boel zo laten exploderen dat er na vier jaar veel grotere veranderingen komen dan onder acht jaar Hillary.”

★ STELLING

De verkiezing van Trump zou het einde betekenen van Amerika als wereldmacht.

David: “Trump gaat daar echt niets aan veranderen. De Amerikaanse invloed wereldwijd is vooral in

handen van grote bedrijven als Apple en Microsoft – die gaat hij niet aanpakken.”

Thijs: “Onder Trump kunnen er wel enorme spanningen ontstaan tussen de Verenigde Staten en, zeg, Rusland, door de idiote uitspraken die hij doet.”

Lex: “Al heeft Trump weleens gezegd dat hij bewondert hoe Poetin met journalisten omgaat.”

David: “Uiteindelijk draait het bij Trump alleen om geld. Hij wil zo veel mogelijk verdienen aan zijn presidentschap.”

★ STELLING

Het is volkomen terecht dat de Nederlandse media zo veel aandacht besteden aan de Amerikaanse verkiezingen.

Lex: “Het is wel raar. Het verbaasde me enorm dat Nederlanders zo ontzettend veel weten over de Amerikaanse politiek.”

Thijs: “Persoonlijk vind ik het allemaal ontzettend interessant. Blijkbaar hebben meer mensen dat.”

David: “Het is ook wel belangrijk. Wat de Amerikaanse president doet heeft best veel invloed op Europese politiek.”

Presidentskandidaat Donald Trump deelt handtekeningen uit tijdens de Republikeinse voorverkiezingen in de staat Nevada.

COLUMN

STUDENT2016

Maarten van Gestel is student filosofie

Rijstwafel

'Polen lijkt eigenlijk maar op een rijstwafel', zegt mijn vriendin op Whatsapp. Ik woon nu ruim een week in Krakau, en ze heeft gelijk. Op de kaart kan Polen gemakkelijk voor een afgebrokkelde rijstwafel doorgaan. Het eten hier is alleen wat minder gewoontjes dan de rijstwafels uit Nederland.

Van de Poolse *cuisine* heb ik nooit hoge verwachtingen gehad. Ik werkte van mijn veertiende tot negentiende namelijk met Poolse collega's in een vrachtautowasstraat, en daar deden zij zich rijkelijk te goed aan bakjes Johma-broodsalade. Die vreten ze gewoon met een lepel leeg. Daarnaast werd het tosti-ijzer dat ik steevast meenam door de vetaanslag van al hun gegrilde *kietbasas* om zeep geholpen. Je weet natuurlijk nooit hoe representatief de Poolse werkers in Nederland voor hun volk zijn, maar een beetje huiverig was ik wel voor mijn vertrek naar Krakau.

Voor de zekerheid heb ik dus een voorraadje Hollandse kost meegenomen, maar dat lijkt bij mijn lotgenoten niet zo in de smaak te vallen. "Are you going to eat this dogfood?", vroeg mijn Oekraïense huisgenoot deze week, toen hij me een broodje met Schuddebuikjes zag bespreken. Met ogen zo groot als koeien keek hij vervolgens toe hoe ik het smakelijk verorberde. Mijn Unox-erwtensop had het eveneens moeilijk. Tijdens een internationale eet-avond had ik de groene smurrie trots op een voetstukje gezet, maar geur en kleur verjoegen waarschijnlijk populariteit. Pas na mijn bordje met *'Dutch magic soup: makes you irresistible'*, was de pan binnen vijf minuten leeg. Consequentie is helaas wel, dat mijn bijnaam *soup guy* feit is voor het komende semester.

Uiteindelijk ben ik dus toch maar aan het eten hier gegaan, en ik moet zeggen, mijn ervaringen met de authentieke Poolse keuken zijn beter dan verwacht. Gisteren had ik een pizza met worst en augurk – op zijn minst verassend – en na het uitgaan heb ik aan verschillende zapiekanka-verkopers al de vrede verklaard. Zapiekanka zijn een beetje de kebab van Krakau en nu al kan ik me geen leven zonder voorstellen. Dus wie weet komt het nog wel goed op deze rijstwafel, en noemen ze me over een half jaar in Nederland de Zapiekanka-gast. *Smaczngo!*

Lex: "Maar zo ver zijn de verkiezingen nog niet. Ik snap niet waarom de voorverkiezingen zo interessant zijn, we zijn niet bezig een ander land aan te vallen, ofzo."

★ STELLING

Amerikanen zouden meer moeten weten over andere landen.

Lex: "Absoluut. Mensen in Amerika weten niks, de situatie in Oekraïne is compleet onbekend en toen er gedoe was in Georgië (Georgia in het Engels), dacht iedereen dat het over de Amerikaanse staat Georgia ging. Het imago van de domme Amerikaan klopt voor een groot deel. Voordat ik hier kwam, werd ik dan ook door mijn universiteit gewaarschuwd om me niet te Amerikaans te gedragen. Geen kleding met Amerikaanse vlaggen of Engelse teksten. Ze adviseerden om mijn Amerikaan-zijn een beetje te verbergen. In elk geval heel beleefd te blijven en niet luidruchtig te zijn, en zo vooral het imago van de irritante Amerikaan niet te versterken."

Thijs: "Horen jullie dan ook niks over grote rampen in het buitenland, zoals de crash van de MH17?"

David: "Daar heb ik nog nooit van gehoord. Amerikanen zien hun land als een eiland in een grote oceaan die de rest van de wereld bedekt. Zelfs over Canada praten we vrijwel nooit, terwijl we van dat land een hoop kunnen leren."

Lex: "Canada wordt vaak de muts van Amerika genoemd. Terwijl wij degenen zijn die nog een

'BASALE ZAKEN, ZOALS GEZONDHEIDSZORG, HEBBEN WE NOG STEEDS NIET OP ORDE'

Lex Jordan Scott (20), student psychologie van Appalachian State University, Boone, North Carolina. Op uitwisseling in Nijmegen.

lange weg te gaan hebben. Basale zaken, zoals gezondheidszorg, hebben we nog steeds niet op orde. Conservatieve politici willen terug naar een 'beter Amerika', maar ik vraag me af wanneer die fantasie bestaan heeft. In de jaren vijftig, of in de tijd van de slavernij?"

David: "De Republikeinse partij is als een racistische oom. En zelfs de zogenaamd 'extreemlinkse' ideeën zijn niet zo extreem. Eigenlijk komen de problemen in de Amerikaanse politiek door misinformatie."

Thijs: "Of een gebrek aan informatie." *

'JAMMER DAT ZO VEEL VROUWEN HILLARY STEUNEN PUUR OMDAT ZE EEN VROUW IS'

Thijs Moors (19) studeert amerikanistiek aan de Radboud Universiteit.

PUNT!

OR

Duurzame inzetbaarheid en mobiliteit

Organisaties die aandacht besteden aan gezondheid, betrokkenheid en ontwikkeling van medewerkers vergroten de tevredenheid en productiviteit van werknemers, terwijl het ziekteverzuim afneemt. De Ondernemingsraad vindt het belangrijk dat de Radboud Universiteit medewerkers op een toegankelijke manier stimuleert zelf na te denken over hun loopbaan. Om dit doel te bereiken heeft de RU de HR-agenda 'Werken met je talenten' opgesteld voor de periode 2015-2020. Hierin wordt voornamelijk aandacht gevraagd voor duurzame inzetbaarheid en mobiliteit, zodat de Radboud Universiteit een aantrekkelijke werkgever kan blijven.

Drie initiatieven zijn onderdeel van de huidige focus op duurzame inzetbaarheid en mobiliteit: de Career week, de Navigator en de Dag van de Mobiliteit.

Tijdens de **Career Week** kun je deelnemen aan diverse activiteiten die te maken hebben met loopbaanontwikkeling en mobiliteit. Zo zijn er workshops over solliciteren en over hoe je erachter komt wat je écht graag doet. De activiteiten tijdens de Career Week zijn meestal bedoeld voor (zowel ondersteunend als wetenschappelijk) personeel en studenten.

Via de **Navigator**, altijd toegankelijk via het medewerkersportal, kun je ook zelfstandig aan de slag met je eigen loopbaan. Je vindt in de Navigator informatie over loopbaanontwikkeling en een overzicht van het grote aanbod cursussen (in- en extern), maar ook kun je testjes en opdrachten doen die inzicht geven bij vraagstukken over beroepskeuze, persoonlijkheid, en arbeidsmarkt.

Op 26 april vindt in de regio Arnhem-Nijmegen de **Dag van de Mobiliteit** plaats, waar ook de Radboud Universiteit aan meedoet. Medewerkers van andere organisaties in de regio kunnen een dag meelopen met een werknemer van de RU, en medewerkers van de universiteits kunnen vrijblijvend elders een kijkje in de keuken nemen. Deelnemende organisaties zijn bijvoorbeeld de Gemeente Arnhem, de Sociale Verzekeringsbank en Dirkzwager Advocaten & Notarissen.

Voor medewerkers is het echter ook belangrijk om zelf na te gaan of ze nog met voldoende plezier en motivatie naar het werk gaan. Plezier in het werk betekent voor iedereen iets anders. Waar de een het contact met collega's en de aard van de taken belangrijk vindt, hecht de ander juist waarde aan uitdagende taken en mogelijkheden om zich verder te ontwikkelen.

Meer informatie over de Career Week, Navigator en de Dag van de Mobiliteit vind je op het medewerkersportal.

De Campusnacht

USR

Masterselectie

Het zal jullie niet zijn ontgaan, in het land wordt steeds meer gesproken over masterselectie: het stellen van aanvullende eisen voordat je tot een master wordt toegelaten. De bachelordiploma is dan op zichzelf niet meer voldoende. Rotterdam, Utrecht en Amsterdam overwegen strengere masterselectie in te voeren. Op dit moment is er geen sprake van masterselectie aan de Radboud Universiteit, behalve bij researchmasters en één psychologiespecialisatie. Wel heeft de USR samen met de andere studentenraden in het land een brief geschreven naar de minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap om onze zorgen te uiten mocht deze trend zich voortzetten. We willen voorkomen dat studenten met een universitaire bachelor straks nergens aan een master kunnen beginnen. Kortom, een ontwikkeling die de USR op de voet volgt!

Amendementen Tweede Kamer

Ook de Tweede Kamer heeft niet stilgezeten. De kamerleden hebben ingestemd met een groot aantal amendementen die betrekking hebben op het versterken en verbreden van de bevoegdheden van de medezeggenschap. Zo is de Tweede Kamer van mening dat een student én een docent in de benoemingscommissie van collegeleden moeten plaatsnemen, dat de medezeggenschap instemming moet krijgen op grote huisvestingsplannen (dat gebeurt al op de RU) en dat de opleidingscommissies meer bevoegdheden moeten krijgen. Vanwege de bijzondere identiteit van de RU is het niet vanzelfsprekend dat alle amendementen ook bij ons doorgevoerd worden. Het is het streven van de USR om in goed overleg met het college van bestuur te kijken naar de uitvoering van de amendementen die zijn ingestemd in de Tweede Kamer. Zodra hier ontwikkelingen in zijn, horen jullie dat natuurlijk als eerste.

Studentcommunicatie

Wat betreft de huidige vergadercyclus: er staat een interessant stuk over studentcommunicatie op het programma. Dienst Studentenzaken geeft hierin een overzicht van projecten om de communicatie van de universiteit naar de studenten te verbeteren. Een onderdeel hiervan is uiteraard de Radboud-app. Het is de bedoeling dat die na de zomervakantie voor elke student te downloaden is.

Medezeggenschapsgala

Hoewel op moment van schrijven de Campusnacht nog moet plaatsvinden, hopen we inmiddels terug te mogen kijken op een geslaagde activiteit. We hopen dat iedereen het enorm naar zijn zin heeft gehad en dat het streven naar een 24/7-campus hoog op de agenda blijft staan. De werkgroep Activiteiten van de USR kijkt inmiddels alweer vooruit naar de volgende activiteit: het Medezeggenschapsgala.

Je kunt natuurlijk alle stadskranten uitpluizen, honderden sites afgaan of je abonneren op een veel te frequente nieuwsbrief om erachter te komen wat Nijmegen komende maand te bieden heeft op cultuurgebied. Maar je kunt ook gewoon achterover leunen en vertrouwen op de mening van vier Vox-deskundigen.

LUISTEREN

DAVE COENEN (21) IS MASTER-STUDENT MEDIA EN BEÏNVLOEDING, RECENSENT BIJ OOR EN STUKAFEST-PROGRAMMEUR.

GEKKENWERK

Het rappende duo Disci X Lerrie heeft zijn eerste studioalbum gelanceerd. Het werkende en studerende tweetal heeft er hard voor moeten werken, maar het resultaat is goed.

MACEO PARKER

17 maart, Doornroosje

Deze saxofoonvirtuoos speelde met James Brown en Prince, maar staat ook prima op eigen benen. Verwacht funk, soul en jazz van eenzame klasse. 19.45 uur, 25 euro.

EASTER JAZZ

28 maart, Nijmegen-Oost.

Een jaarlijkse paastraditie in Oost: langs acht kroegen voor een flinke dosis jazz. Met dit jaar Hans Dulfer en Power to the Pipo op het affiche.

15.00 uur, 7,50 euro

NIET TE STOPPEN DISCIPLINE

Wie denkt dat psychologie studeren an sich al aanpoten is, kent Simon Mamahit waarschijnlijk nog niet. Hij timmert tussen de UB-sessies en gedragstheorieën door al jaren aan de weg als rapper. In februari lanceerde hij zijn nieuwe album.

Tekst: Dave Coenen / Foto: @ Merleyn – Thijmen Sietsma

Mamahit is geen onbekende naam in het hiphopwereldje: in 2012 won hij samen met Rather Real de Grote Prijs van Nederland.

Drie jaar later bracht hij een EP uit met producer Lars Jansen, onder de naam *Disci X Lerrie* (waarin Simon Disci is en Lars Lerrie), afgelopen februari gevolgd door het eerste studioalbum van *Disci X Lerrie*. Dat album, *Gekkenwerk* genaamd, werd gevierd met een heuse releaseparty in Merleyn.

Het is geen toeval dat het album *Gekkenwerk* heet en dat *Disci* een afkorting van *Discipline* is, want een mens moet veel doorzettingsvermogen hebben om hard te studeren en tegelijkertijd aan een muzikale carrière te werken.

Gekkenwerk is een veelzijdig en diepgaand project, gemaakt met grote ambities en non-conform aan de conventionele hiphop. "Eigenlijk is het voor Lars en mijzelf gekkenwerk om het muziekleven te combineren met onze fulltime baan en studie. Vandaar de albumtitel. We kunnen ook eenvoudiger *party hiphop* maken waarvan we weten dat het gaat verkopen. Maar dat doen we niet. We maken nu wat we zelf willen en werken hard om ons materiaal te verwezenlijken en aan de man te brengen. Bij de release hebben we mogen ervaren dat het harde werk wordt beloond", aldus Mamahit.

Zijn studie mag het muziek maken dan af en toe behoorlijk in de weg zit-

ten, de psychologie is een belangrijke inspiratiebron voor Mamahit. "Ik denk dat je die studie-inspiratie het beste terughooft in de nummers *Harlow* en *The Mad Scientist*. Die schreef ik in het tweede jaar van mijn studie, toen ik me vooral bezighield met wetenschappelijke onderzoeksmethoden. Die moeilijke manier van denken zette ik in de teksten tegenover het schrijven van raps, die vooral over eenvoudiger dingen gaan."

Een rapper met een universitaire achtergrond lijkt misschien een uitzondering, gezien de stereotypen in de huidige rapwereld. Daar maken teksten over geld verdienen, seks en drogerende middelen nog steeds een belangrijk deel van uit. "De kritiek die we als *Disci X Lerrie* het vaakst horen, is dat onze muziek te moeilijk is. Muziek moet tegenwoordig een hapklaar consumptiegoed zijn, in plaats van een uitdagend cultuurgood."

In Mamahits uitspraken klinken ambitie en een werkersmentaliteit door, een houding waaronder hij prima presteert. "Ik heb zat te doen en ik verveel me zeker niet, als ik daarnaast nog maar kwaliteitsmuziek voor mezelf kan maken. Ik ben al minder bezig met groot en succesvol worden dan vroeger." *

Gekkenwerk is nu te koop en te beluisteren via iTunes, Spotify en andere grote streamingdiensten. Op 27 april staat Disci X Lerrie op Oranjepop in Nijmegen.

ZIEN

MAARTEN VAN GESTEL (20) STOPTE MET DE FILMACADEMIE OM FILOSOFIE TE GAAN STUDEREN IN NIJMEGEN.

DEADPOOL

Deze brutale superheldenfilm neemt zichzelf gelukkig niet te serieus. Niet voor je oma, maar uitstekend voor jou.

SNEAKPREVIEW

Elke zondag

JT is overgenomen door het Engelse Vue en draagt sinds februari ook die naam. Niet de enige verandering: de sneakpreview is terug van weggeweest. Perfect voor de brakke keuzeloosheid van Nijmeegse studenten. 20.30 uur. 7 euro.

HIGH RISE

5 maart, LUX

Een luxe en zelfvoorzienende gated community vervalt tot een nachtmerrie. Na de film gaat economisch geograaf Arnoud Lagendijk in gesprek over de stad als utopie. 19.00 uur, 7 euro.

LEZEN

JORDI LAMMERS (19) IS STUDENT NEDERLANDS EN CAMPUS-DICHTER VAN DE RADBOUD UNIVERSITEIT

FRESKU

19 maart, Bibliotheek De Mariënburg

Jonger dan 21 en gek op hiphop? Ga naar deze workshop spoken word, met een interview met en een kort optreden van rapper Fresku. 15.45 uur. Gratis entree.

OOSTERBUREN

19 maart, concertgebouw De Vereeniging

Tijdens het Boekenbal voor Lezers geeft Maarten van Rossem een gastcollege over onze oosterburen. 20.00 uur, 10 euro.

MUSE

20 maart, Muziekcafé De Muse

Maandelijks podium voor cabaret, poëzie en muziek. Improvisatie, spontaniteit en experiment smelten samen tot een prikkelend geheel. 12:00 uur. Gratis entree.

UITGAAN

MIRTE VAN ROOIJEN (23) IS MASTERSTUDENT CREATIVE INDUSTRIES EN PROGRAMMEUR BIJ CAMELOT LIVE

MOORDNACHT

3 maart, Brebl

Er is een moord gepleegd in Brebl en jij mag hem oplossen. Pas op voor kandelaars en wantrouw de ober in deze interactieve theaterproductie. 20.30 uur. 10 euro.

INDONESIAN CULTURE DAY 2016

12 maart, Lindenberg

Beleef de wonderen van de Indonesische cultuur met traditionele dans, muziek en meer. Vanaf 10.30 uur. 5 euro.

HET ZUSJE VAN DEBBIE HEEFT DE KIKKER IN DE BIL!

1 april, De Bouillon.

Heb jij de lach aan je kont hangen? Trek je grapjurk aan, want het wordt een avondje puntige-muziek-om-op-te-dansen. 23.00 uur. 5 euro.

OPI NIE

**ZELF EEN OPINIE
INSTUREN KAN OOK
MAIL 'M NAAR
REDACTIE@VOX.RU.NL**
DE REDACTIE HEEFT HET RECHT
DE BRIEF IN TE KORTEN

Geen strengere regels studentenkamers

Eind januari werd in de Nijmeegse gemeenteraad de woonvisie besproken, waarin de uitgangspunten voor het woonbeleid in de komende vijf jaar zijn vastgesteld. Een belangrijk document dus, zeker ook voor studenten. Puck Sanders en Damien Oud, alumnus en student van de Radboud Universiteit en actief in D66, ageren tegen het studentonvriendelijk kamerbeleid in de gemeente.

beeld als gevolg van vuil en fietsen in de voortuinen. In werkelijkheid gaat het slechts om een paar straten in de schil rondom de binnenstad. Een beetje flauw dus. Zij kregen echter gehoor bij SP-wethouder Velthuis, die in de woonvisie liet opnemen dat 'wordt beoordeeld of kamerbewoning qua aard, omvang en uitstraling past in het bestaande woon- en leefklimaat' en dat 'er ruimte ontstaat om in delen van de stad niet langer omzettingvergunningen (kamervergunningen) te verlenen. Zo zetten we een rem op de toename van kamerverhuurpanden.'

Dit vonden wij inadequaat en onnodig. Het op peil houden van het aanbod van kamers van Nijmegen is van belang om studenten de kans te geven in Nijmegen te komen en te blijven wonen. Door extra, onnodige regels komt het aanbod van kamers in de toekomst in gevaar. Nijmegen kan dan immers minder flexibel inspelen op een eventuele groeiende vraag naar studentenkamers. De overlastmeldingen komen uit slechts enkele delen van de stad en die bestaande overlast los je niet op door nieuwe studentenkamers te verbieden. Tot slot kan de gemeente zelf nog aardig wat aanvullende acties ondernemen in de openbare ruimte om overlast te verminderen.

Nijmegen staat landelijk bekend als een levendige studentenstad en innovatieve kennisstad. Een stad waar wat te beleven valt, vooral door alle studenten. Om dat in de toekomst te kunnen blijven, moet Nijmegen voldoende studentenkamers hebben. De SSHN speelt daarin een belangrijke rol, alleen biedt zij momenteel slechts zo'n 6.000 van de 20.000 studentenkamers in Nijmegen aan. Dat betekent dat 70 procent van het kamer-aanbod in Nijmegen gerealiseerd wordt door particuliere verhuurders. Wij waren als D66-fractie dan ook stomverbaasd om in de woonvisie te lezen dat het moeilijker zou worden voor particulieren om studentenkamers te realiseren in onze stad.

Nu zul je denken: waarom heeft de gemeente dat zo bedacht? Al enkele jaren heeft een groep mondige Nijmo's zich verenigd in het bewonersplatform Kamerbreed. Zij proberen het beeld te schetsen dat studenten in de hele stad overlast veroorzaken door geluid en een rommelig straat-

Als D66-fractie hebben wij daarom bij de bespreking van de woonvisie een amendement ingediend om Nijmegen gastvrij te houden voor studenten, maar ook klagende bewoners tegemoet te komen. Dit amendement regelt drie dingen:

Illustratie: Emdé

JORDI LAMMERS IS DIT COLLEGEJAAR CAMPUSDICHTER. IEDERE MAAND SCHRIJFT HIJ EEN GEDICHT VOOR VOX.

HET GEDICHT

1. De gemeente moet extra acties bedenken om ervoor te zorgen dat studenten niet meer genoodzaakt zijn hun fiets en vuilnis in de voortuin te zetten. Denk aan extra fietsenstallingen en ondergrondse containers in straten waar veel studenten wonen.

2. We schrappen de regels uit de woonvisie die het particulieren onnodig moeilijk maken om studentenkamers te realiseren. Regels voor bijvoorbeeld brandveiligheid blijven natuurlijk noodzakelijk.

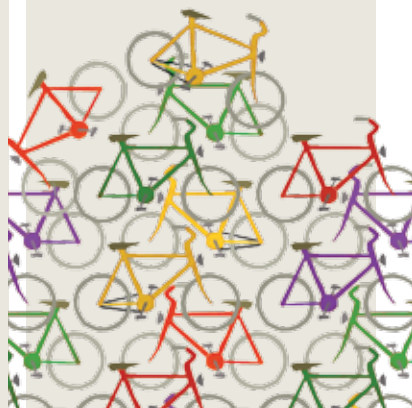
3. We roepen de gemeente op de balans tussen vraag en aanbod van studentenkamers scherp in de gaten te houden en op basis daarvan te bepalen of extra kamers wel of niet nodig zijn.

Na flink wat lobby- en discussieerwerk kunnen wij mededelen dat het amendement met ruime meerderheid in de gemeenteraad is vastgesteld! Dat is naast het formele besluit ook een belangrijk politiek signaal: studenten zijn van harte welkom in onze stad en moeten hier kunnen wonen. En daarvoor moeten we de kamermarkt in Nijmegen flexibel houden.

Hoe nu verder? Met ons amendement hebben we de uitgangspunten voor het woonbeleid voor de komende vijf jaar positief

kunnen beïnvloeden voor studenten. Het college van burgemeester en wethouders heeft laten weten dat er daarnaast nog een aparte beleidsnotitie naar de gemeenteraad komt over verkamering. Wij zullen als fractie de ontwikkelingen goed in de gaten houden. Ons uitgangspunt daarbij is dat iedereen welkom is in Nijmegen en dat we specifieke overlast op specifieke plekken in onze stad constructief proberen op te lossen.

***Puck Sanders** studeerde politologie en bestuurskunde aan de Radboud Universiteit en **Damien Oud** is aan de RU verbonden als student geschiedenis. Beiden houden zich binnen de fractie van D66 Nijmegen bezig met studentenzaken. Meer weten over deze discussie: neem contact op via fractie@d66nijmegen.nl.*

kijk, zo doe je dat

het verschil tussen kunnen en willen moest ik van een buurman zonder armen leren, een bejaarde man die

na veertig jaar peuteren en pielen zijn naam en paraaf op een klein flessenschip mocht zetten

kijk, zo doe je dat, zei mijn vader en met een restje krijt trok hij een lange witte lijn om de hele wereld in twee groepen te verdelen

zij die het augurkje meteen van de hamburger halen en zij die dat niet doen

zij die zich uit durven spreken en zij die katten boven mooie trouwe honden verkiezen

zij die eeuwig kunnen leven en zij die dat gek genoeg nog steeds niet willen

COLOFON

Vox is het maandelijks onafhankelijk magazine van de Radboud Universiteit.

Redactie-adres: Thomas van Aquinostraat 4.00.6B, Postbus 9104, 6500 HE Nijmegen,
Tel: 024-3612112 Fax: 024-3612874
redactie@vox.ru.nl
www.voxweb.nl / @voxnieuws

Redactie: Paul van den Broek (waarnemend hoofdredacteur), Tim van Ham, Annemarie Haverkamp, Mathijs Nij, Martine Zuidweg

Columnisten: Maarten van Gestel, PH-neutraal

Aan dit nummer werkten mee:

Lydia van Aert, Dave Coenen, Maarten van Gestel, Kelly Janssen, Jordi Lammers, Timo Nijssen, Linda van der Pol, Mirte van Rooijen, Gijs Swennen, Felix Wagner

Fotografie: Dick van Aalst, Bert Beelen, Marjolein van Diejen, Nick van Dijk, Duncan de Fey, Erik van 't Hullenaar en Gerard Verschooten

Illustraties: Emdé, Roel Venderbosch

Vormgeving en opmaak:

gloedcommunicatie, Nijmegen
Advertenties: Bureau van Vliet
Tel: 023-5714745
zandvoort@bureauvanvliet.com
advertentie@vox.ru.nl

Abonnementen: Personeelsleden, studenten: €25,- o.v.v. student- of personeelsnummer. Overigen: €35,- over te maken op ING-Bank NL24INGB0001363505 t.n.v. Stg. KU Radboud Universiteit, Postbus 9102, 6500 HC Nijmegen

Adreswijzigingen:

Abonnementenadministratie Vox
Postbus 9102, 6500 HC Nijmegen
Tel: 024-3615804

Druk: MediaCenter Rotterdam

Vox Campus
Mededelingen of berichten voor Vox Campus kunt u sturen naar: voxcampus@vox.ru.nl

De volgende Vox verschijnt op 7 april 2016.

NIEUW GEZICHT

NAAM: MARIJN VAN SCHUIJLENBORGH
LEEFTIJD: 29
OPLEIDING: HOGE HOTEL-SCHOOL LEEUWARDEN EN WIJNOPLEIDING WSET
VORIGE BAAN: RESTAURANT-MANAGER BIJ HOTEL DE WAGENINGSE BERG
HUIDIGE BAAN: TEAMLEIDER PRODUCTIEKEUKEN, RESTAURANT DE REFTER EN AFWASKEUKEN
IN DIENST SINDS: 04-01-2016

Wat houdt uw nieuwe baan in?

"In de horeca ben ik al een hele poos werkzaam. Zo heb ik als restaurant-manager gewerkt en als sommelier. Ik vind het een fantastisch vak, maar de tijden zijn moeilijk in de reguliere horeca. Hier kan ik mijn werk makkelijker combineren met mijn sociale kring. Daarnaast is het een uitdaging: eerst werkte ik in een klein restaurant, nu met een groot team. Ik ben nu bezig met het in kaart brengen van de processen, hoe de dingen allemaal werken. Uiteindelijk ben ik verantwoordelijk dat alles goed verloopt in en rondom de keuken van De Rafter."

Is het leuk?

"Ik heb het heel erg naar mijn zin. Het is ander werk dan ik deed en dat motiveert enorm. De sfeer op de Radboud Universiteit is heel fijn, de mensen hebben veel respect voor elkaar. In tegenstelling tot bij andere horecabedrijven, zijn er hier mensen met vaste contracten. Je hebt dus een vast team, dat is prettig en een kracht voor een organisatie. Mijn doel is dat de werknemers tevreden zijn en plezier in hun werk hebben: dan heb ik het ook goed gedaan."

Wat wilt u bereiken?

"De doelgroep van De Rafter is anders dan ik ken. Eerder werkte ik in een restaurant waar een hoofdgerecht vijftig euro kost, hier is dat vijf euro. Per saldo maakt dat niets uit: elke avond worden zo'n duizend maaltijden verkocht in twee uur tijd. De uitdaging is dat dit goed verloopt en dat de mensen tevreden naar huis gaan."

AGENDA

MEDEDELINGEN OF BERICHTEN VOOR VOX CAMPUS KUNT U STUREN NAAR: VOXCAMPUS@VOX.RU.NL DE VOLGENDE VOX VERSCHIJNT OP 7 APRIL 2016.

ALGEMEEN

www.ru.nl/studentenkerk

7 MAART, 18.30 uur: Eten met idealen. Eten voor het goede doel.

8 MAART T/M 19 APRIL, 19.00 uur: cursus In balans (komen).

17 MAART T/M 2 JUNI, 19.00: cursus Omgaan met rouw en verdriet.

PERSONEEL

www.ru.nl/pv

3 MAART, 18.00 uur: PON: The PhD Movie 2. Locatie: Red Room, Trigon.

7 MAART, 18.00 uur: Radboud Reppen en Roeren presenteert: Natascha Veldhorst over Van Gogh en muziek. Locatie: Villa Oud-Heyendael.

8 MAART, 19.00 uur: massagecursus voor gevorderden.

Locatie: Villa Oud-Heyendael.

10 MAART, 20.00 uur: Danny de Munk en band.

Locatie: Nijmeegsebaan 9, Groesbeek.

17 MAART, 19.30 uur: workshop Natuurlijk door de overgang.

Locatie: Villa Oud-Heyendael.

19 MAART, 20.00 uur: Boekenbal voor lezers.

Locatie: De Vereniging.

CULTUUR

www.ru.nl/cultuuroopdecampus

7 MAART, 16.00 uur: indie-folk van Niekse.

Locatie: Cultuurcafé.

8 MAART, 20.00 uur: studentenbandwedstrijd Kaf en Koren, voorronde #2:

The Super Soakers, Foxlane en Cymbaline. Locatie: Cultuurcafé.

9 MAART, 19.00 uur: theateervoorstelling Zij is de baas.

Locatie: Stadsschouwburg.

10 MAART, 20.00 uur: lezing choreograaf Iván Pérez Avilés.

Locatie: De Rode Laars.

15 MAART, 20.00 uur: studentenband-

Kiki Schippers speelt in de Rode Laars

wedstrijd Kaf en Koren, voorronde #3: Of Stone and Fire, You Should Get To Know Us en Garden State.

Locatie: Cultuurcafé.

17 MAART, 17.00 uur: festival Sound of Science. Locatie: Huygensgebouw

24 MAART, 19.30 uur: Zuivere Koffie: singer-songwriter-duo 1st of June. Locatie: Bibliotheek Gelderland-Zuid, Mariëburg.

30 MAART, 19.30 uur: filmvertoning The Sniper of Kobani,

Collegelalencomplex, zaal 3.

31 MAART, 20.00 uur: theateervoorstelling Kiki Schippers: Wie Kijkt? Locatie: De Rode Laars (E2.64).

BENOEMINGEN

MW. DR. E.M.G.J. DE JONG is op 1 februari 2016 benoemd tot hoogleraar Ontstekingsziekten van de huid.

DHR. DR. P.D. SIERSEMA is op 1 februari 2016 benoemd tot hoogleraar

Endoscopische gastro-intestinale oncologie.

DHR. DR. B.J. KLEVERING is op 1 februari 2016 benoemd tot hoogleraar Oogheelkunde.

DHR. DR. P.P.T. JEURISSEN is op 15 februari 2016 benoemd tot hoogleraar Betaalbaarheid van Zorg.

DHR. DR. A. CAMBI is op 1 maart 2016 benoemd tot hoogleraar Celbiologie.

ADVERTENTIE

Autoverhuur Nijmegen

Autoverhuur Nijmegen
Nieuwe Dukenburgseweg 13, 6534 AD, Nijmegen
Postbus 1130, 6501 BC Nijmegen
Tel. 024-3817161

RADBOUD REFLECTS

www.ru.nl/sp

25 MAART, 19.00 uur: High Rise.

Voorpremière en debat met economisch geograaf Arnoud Lagendijk. Locatie: LUX.

7 MAART, 19.30 uur: Wie is Daniel Dennett? Lezing door filosoof Marc Stors. Locatie: Collegelalencomplex.

11 MAART, 19.30 uur: Green Deserts. How is this possible? Lezing door filmmaker en ecooloog John Liu. Locatie: LUX.

12 MAART, 14.00 uur: lezing door cognitiefilosof Daniel Dennet. Locatie: De Vereniging.

17 MAART, 14.45 uur: Het rijke leven. Diverse sprekers van de FFTR over

rijkdom. Locatie: Collegelalencomplex.

19 MAART, 20.00 uur: Don't Mention the War: in gesprek met filosofen Annemarie Hinten en Cees Leijenhorst. Locatie: De Vereniging.

22 MAART, 19.30 uur: Murakami en filosofie. Lezing door filosoof Ype de Boer. Locatie: LUX.

31 MAART, 19.30 uur: Van God los: samenleven in een seculiere tijd. Lezing door socioloog Hans Boutellier.

Locatie: Collegelalencomplex.

1 APRIL, 19.30 uur: Everyday Heroes. Lezing door psycholoog Philip Zimbardo. Locatie: De Vereniging.

7 APRIL, 18.00 uur: De Grens. Filosofisch festival met diverse sprekers. Locatie: De Waagh.

Stanford Prison Experiment

PROMOTIES & ORATIES

3 MAART, 12.30 uur: Promotie mw. L. Song (FNWI) 'Ab Initio Study of Inelastic Collision Processes for Astronomical Applications'.

4 MAART, 10.30 uur: Promotie mw. drs. G.A.H. Van den Elsen (UMC) 'Tetrahydrocannabinol in the treatment of neuropsychiatric symptoms in dementia'.

4 MAART, 12.30 uur: Promotie dhr. MSc. A.H. Smits (FNWI) 'An interaction proteomics perspective on chromatin biology'.

4 MAART, 14.30 uur: Promotie mw. MSc. H.Faller (FNWI) 'Organizational subcultures and enterprise architecture effectiveness: an explanatory theory'.

4 MAART, 16.30 uur: Promotie mw. MSc. Z. Bouman (FSW) 'A measure to remember. Adaption, standardization and validation of the Dutch version of the Wechsler Memory Scale – Fourth Edition'.

7 MAART, 14.30 uur: Promotie mw. drs. M.J. Boers-Sonderden (UMC) 'Improving outcome and quality of life of cancer patients treated with targeted therapies'.

8 MAART, 14.30 uur: Promotie mw. Y.A. La Nafie (FNWI) 'Seagrass response to interacting abiotic stresses'.

9 MAART, 14.30 uur: Promotie mw. drs. D.B. Spronk (UMC) 'Individual differences in the acute effects of cannabis and cocaine on cognitive control'.

10 MAART, 13.30 uur: Promotie mw. W.D. Widyawati (UMC) 'The four pillars approach: a new model for iron deficiency anaemia management during pregnancy'.

11 MAART, 12.30 uur: Promotie mw. MSc. K. Timmermans (UMC) 'Danger in the Intensive Care Unit. The immune response towards Danger Associated Molecular Patterns'.

11 MAART, 14.30 uur: Promotie dhr.

drs. H.G.C. Cohen Stuart (FdL) 'Verdwijning en verandering. Beeldvorming in Edward S. Curtis' The North American Indian'.

11 MAART, 16.30 uur: Promotie dhr. MSc. T.M. Govers (UMC) 'A modeling approach to evidence-based treatment decisions. Surgical Management of the neck in patients with oral cancer'.

14 MAART, 14.30 uur: Promotie dhr. MSc. J. Lauko (FNWI) 'N-Heterocycles for Materials and Catalysis'.

15 MAART, 12.30 uur: Promotie mw. MA. L.M.C. van Meel (FdL) 'The roots of ethnolects. A sociophonological study in Amsterdam and Nijmegen'.

15 MAART, 16.30 uur: Promotie mw. MSc. R.A. de Kleine (FSW) 'Enhancing exposure therapy efficacy for post-traumatic stress disorder'.

17 MAART, 10.30 uur: Promotie dhr. A.R.A.H. Hamid (UMC) 'Personalized treatment of castration resistant prostate cancer'.

17 MAART, 12.30 uur: Promotie dhr. M. Ekman (FSW) 'Dynamic Reconstructions in Human Brain Networks'.

17 MAART, 14.30 uur: Promotie dhr. G.O.R.J. Janssens (UMC) 'ARCON for laryngeal cancer'.

17 MAART, 16.30 uur: Promotie dhr. MSc. C. Sofer (FSW) 'What is typical is good. The influence of face typicality on perceived trustworthiness'.

18 MAART, 10.30 uur: Promotie dhr. MSc. A.R. Keereweer (FNWI) 'Stiff helical polymers for functional materials'.

18 MAART, 12.30 uur: Promotie dhr. drs. D.F.M. Pakvis (UMC) 'Survival, primary stability and bone remodeling assessment of cementless sockets. An appraisal of Wolff's Law in the acetabulum'.

18 MAART, 14.30 uur: Promotie mw. MSc. A. Vermeij (UMC) 'Cognitive plasticity in normal aging and mild

PROMOTIE

15 MAART, 16.30 UUR:
 PROMOTIE MW. MSC. R.A. DE KLEINE (FSW) 'ENHANCING EXPOSURE THERAPY EFFICACY FOR POSTTRAUMATIC STRESS DISORDER'.

Wat heeft u onderzocht?

"Exposure-therapie is een behandelingsmethode bij mensen die lijden aan PTSS. Hierbij is het extinctie-leren van belang: het afleren van angst. Als iemand verkracht is in het Goffertpark, kan deze omgeving angst oproepen. Door deze persoon tijdens sessies toch te confronteren met de omgeving, kan die angst afnemen. Ik heb onderzocht of het slikken van een leerpil (het antibioticum D-cycloserine) tijdens de behandeling de effecten van exposure-therapie verbetert."

Wat was de uitkomst?

"Het is niet zo dat het aanbieden van de leerpil de effecten zo maar

verbetert, dat was een wat teleurstellende uitkomst. Maar ik heb wel ontdekt dat mensen die méér sessies nodig hebben dan gemiddeld baat hebben bij de 'leerpil. Dit zijn mogelijk mensen die wat meer moeite hebben met het afleren van angst. Door patiënten van tevoren te screenen op leervermogen, kan mogelijk ingeschat worden of het nut heeft de leerpil toe te voegen."

impairment. Shedding light on prefrontal activation'.

21 MAART, 12.30 uur: Promotie mw. MA. F.R. Moro (FdL) 'Dynamics of Ambon Malay: Comparing Ambon and the Netherlands'.

21 MAART, 14.30 uur: Promotie dhr. drs. J. Engel (FNWI) 'Chemometrics on its way towards personalized health care'.

23 MAART, 14.30 uur: Promotie mw. drs. E.N. Kouwenhoven (UMC) 'More than skin deep: Gene regulation orchestrated by the transcription fac-

tor p63 in development and disease'.

24 MAART, 12.30 uur: Promotie dhr. MSc. A.M.E. Sarwary (UMC) 'Mechanisms of interference between motor memories'.

24 MAART, 14.30 uur: Promotie mw. drs. L.A.W. van de Ven-Stevens (UMC) 'Clinimetrics in hand therapy. Hand assessment recommendations for therapy (HandART)'.

30 MAART, 16.30 uur: Promotie mw. mr. C. Spierings (FdR) 'De eenzijdige rechtshandeling'.

VOOR INTERNE EN EXTERNE VACATURES VAN DE UNIVERSITEIT ZIE WWW.RADBODNET.NL

ADVERTENTIE

Taaltrainingen
 Start maart-april

'Taal brengt me verder'

Radboud **in'to** Languages
 opent nieuwe werelden

www.into.nl

LAURELINE (FROM FRANCE)

STEFAN (FROM GERMANY)

ANNA (FROM ITALY)

MATTHIEU (FROM FRANCE)

domestic circles

Moving to Nijmegen, not knowing anyone and being put together in a Talia apartment with three strangers can be difficult. But the international tenants of 'Muffin 31' manage just fine.

The Muffins are all here for at least one year, so they are not the usual Erasmus students. "Going out is just with international students", says Stefan. Laureline thinks it's a pity: "The international students stick together. You can meet some Dutch people in class, but it is difficult to find Dutch friends." When you step into the apartment, you are welcomed by a large empty space. The flats for international students are furnished by the SSHN, which means that six chairs, a dining table and three comfortable chairs, that can be transformed into

a couch, are all there is. "We are lucky to have the canvas of Amsterdam on our wall, because other flats got the train station of Nijmegen, and that's not very aesthetically pleasing", says Laureline. "The name of our flat is 'Muffin 31', because when we bought a router for our flat we were looking for a new password when we saw Anna eating a muffin", says Laureline. The flatmates had no voice in choosing their roomies, but they are happy together. There has never been a real dispute. Anna: "Just about the bell." Laureline: "The bell is in the

corridor where the bedrooms are. Sometimes people are ringing the bell at four in the morning and we are crying in our beds." Anna continues: "Most of the time it are just drunk people who ring the bell. But now we know how to shut it off." Stefan adds: "We discovered it two months after we moved here...", while the rest is laughing. "It was no problem for me, because I fall back asleep in two minutes. For Anna it was difficult though." Laureline: "The bell is right next to her room."

Text: Felix Wagner / **Photo:** Nick van Dijk

In Domestic Circles, a reporter and a photographer visit a student house to find out what the inhabitants are up to.